

Українське Православне Слово Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LIX Чис. I, січень, 2009

www.uocofusa.org

Vol. LIX Issue I, January, 2009

His Beatitude Constantine, Metropolitan
His Eminence Archbishop Antony,
Consistory President
His Grace Bishop Daniel

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor in Chief
His Grace Bishop DANIEL
Assistant Editor
Dobrodijka Barbara Kristof

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090 #16
Fax: (732) 356-5556
E-mail: FatherVZ@aol.com

The Ukrainian Orthodox Word is published
ten times annually on a monthly basis
(except for the May/June and July/August issues)
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$35.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a floppy disk or
e-mailed as an attachment to the Editor-in-Chief.
Photos become the property of the UOW and are
not returned. Comments, opinions and articles are
welcome but must include the author's full name
and address. Articles are published at the discretion
of the Editorial Staff, which reserves the right to
edit, and may not necessarily reflect the views of the
Editorial Board and/or the UOC of USA.
The deadline for each issue is the 1st of the month
prior to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

НОВИЙ РІК!

Починаємо Новий Рік. Починаючи його, ми з особливою радістю вітаємо і бажаємо один одному щастя, здоров'я, многих літ та великих милостей від Господа Бога.

Ці наші взаємні привітання й побажання в день Нового Року цілком виправдані і зрозумілі. Але ще більш виправданою і зрозумілою є наша радість у цей день, бо й цей Новий Рік, як і кожний день чи хвилина в нашому житті, є дорогоцінним даром Божим для нас грішних.

Зберігши нас живими в минулому році і впроваджуючи нас у Новий Рік, Господь тим проявляє нам особливу ласку і милосердя. Боже Правосуддя, безперечно, знаходить в нас багато гріхів і безліч провин, за які належало б нас карати, але безмежне Боже Милосердя до нас вважає потрібним прощати нам і продовжувати наше земне життя.

І коли ми це усвідомлюємо, то це одна з найголовніших причин нашої радості саме в день Нового Року. Радіємо ми у цей день ще й тому, що з Новим Роком дається нам нова можливість направити наше життя, досягнути більшу моральну досконалість, а з нею і вічне спасіння. Наше земне дочасне життя є нічим іншим, як тільки приготуванням до вічності. Всемогучий Творець, даруючи нам земне життя, бажає щоб ми очистили наші душі й зробили себе гідними перебувати в оселях небесних. Тому власне, апостол повчає нас: "Глядіть же, якби вам обережно ходити, не яко немудрі, а яко мудрі, викуплюючи час, бо дні лихі. Тим то не будьте нерозумними, а розумійте, що єсть воля Божа" (Єф. 5, 15-17).

Але через слабкість нашої волі, а іноді через нашу легкодумність і безпечність, ми не завжди можемо встояти в доброму. Більше дарованого часу нашого земного життя ми, на жаль, проводимо в повному лінивстві, зуживаючи його так, як і зжив його нерозумний, лінивий і лукавий раб у відомій причті Спасителя з подарованим цьому рабові талантом. (Мф. 25, 24-30).

Добре нам буде, коли ми розумно вживатимемо даний нам час земного життя і постійно дбатимемо про спасіння своє. Добре нам буде, коли ми кожний рік і кожний день нашого земного життя вживатимемо для свого морального удосконалення. Тоді і Сам Милосердний Господь, який бажає всім спастися (1 Тим. 2,4), допоможе нам в ділі нашого спасіння, і ми, як добрі раби Його, що розумно вжили талант дарованого нам часу, в день судний увійдемо в радість Господа свого (Мф. 25, 21-23).

Але горе нам буде, коли ми і в новому році, що його ще раз милостиво дарував нам Господь, безпечно перебуватимемо у гріхах!

Отож, улюблені у Христі, радіючи нині Новим Роком, твердо постановімо собі проводити його згідно з Божою волею.

Ти ж, Всещедрий Господи, що ласкаво дав нам Новий Рік, дай кожному з нас все портібне для земного і небесного життя, а всьому українському народові нашому мужність і силу завершити добрі наміри його, щоб цей Новий Рік справді став літом приємним, літом щасливим для всіх і у всьому.

"Глянь оком щирим, о Божий Сину, На нашу землю, на Україну, Зішли їй з неба дар превеликий, Щоб Тя славила во вічні віки!"

(On the cover - St. Mary Protectress cathedral in Southfield, MI.
На обкладинці - катедрі Покрова Пресвятої Богородиці в Саутфілд, МІ)

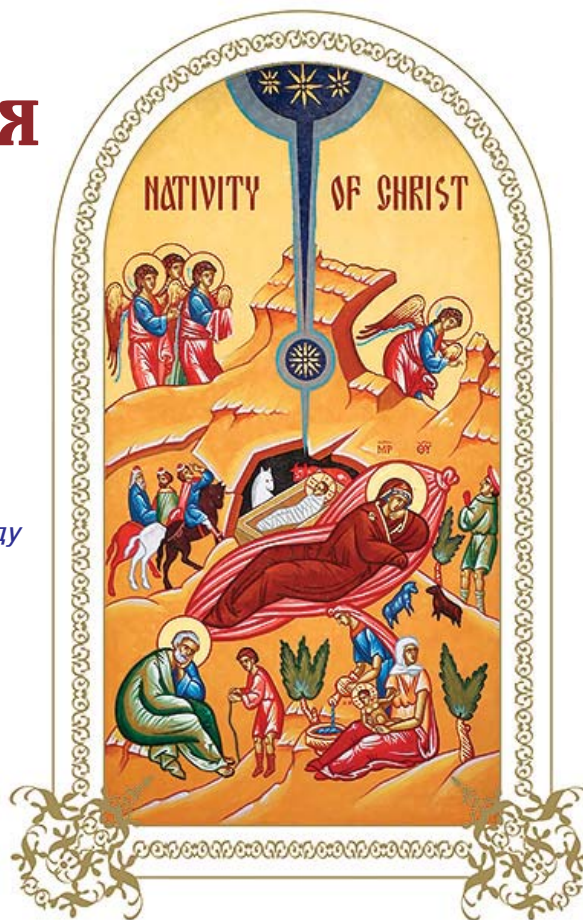

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

*Преподобним отцям, всесечесному монашеству, Божому люду
Української Православної Церкви в Україні і поза нею:*

*Мир Вам від народженого з любови до всіх нас
Господа нашого Ісуса Христа!*

Христос рождається!

І знову з ласки Божої до нас приходить в середині зими велике свято Різдво Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, несучи нам весняну радість, радість народження Немовля, "радість велику, яка буде всім людям. Бо нині у місті Давидовому народився Спаситель, який є Христос Бог" (Лк. 2, 10-11).

Сьогодні народжується Той на прихід якого надіялися старозавітні праведники, Той про якого провіщали пророки народу Ізраїльського, Творець світу, Всесильний Бог – Вседержитель народжується від Пресвятої Діви Марії як немичне людське Немовля. Друга особа Пресвятої Тройці, Син Божий стає Сином Людським, щоб зробити нас синами Божими по благодаті, щоб ми могли безбоязно, неосудно призивати Небесного Бога як Отця. Син Божий сходить з небес, щоб всіх нас підняти до небес, щоб дарувати нам життя вічне, "бо благоугодно було Отцю, щоб у Ньому була вся повнота і щоб через Нього примирити з Собою все, умиритворити через Нього, Кров'ю хреста Його, і земне, і небесне" (Кол. 1, 19-20). Син Божий принижується Своїм народженням, як пише апостол Павло: "будучи образом Божим, принизив Себе Самого, прийнявши вигляд раба, зробившись подібним до людей, і з вигляду став як людина" (Флп 2, 6-7) з безконечної любові до нас.

Сьогодні радіє небесне і земне, сьогодні "прийшла повнота часу" (Гал. 4,4), яку чекали віками, яка обіцяна Богом, сьогодні збулося сказане Господом через пророка, який говорить: "ось Діва в утробі прийме й народить Сина, і наречуть ім'я Йому Еммануїл, що озна-

чає – з нами Бог" (Мт 1,22). Ангели і люди духовно радіють. І сьогодні ми разом з Святою Церквою співаємо: "Христос народжується – славіте, Христос з небес – зустрічайте, Христос на землі – величайте" (ірмос 1 пісні канона Різдвяної утрени).

Світ, який після гріхопадіння Адама і Єви, був оповитий смутком і темрявою, який втратив через гріх синівський зв'язок з Богом, сьогодні торжествує, бо Син Божий Своїм народженням знову відновлює людському роду шлях до примирення людини з Богом, шлях до всиновлення і обоження.

В сьогоднішній вечір більш як 2000 років тому назад над світом засіяла нова Вифлеємська зоря, щоб показати шлях до новонародженого Христа Спасителя у Вифлеємській печері східним мудрецам. Як пише Євангелист Матвій, одні з перших, які прийшли привітати новонародженого Богочоловіка були мудреці зі Сходу, що бачили зорю Його і пішли поклонитись Йому (Мт. 2,2). Святий Іоанн Золотоуст зазначає, що Вифлеємська зоря не була звичайною зіркою, тому що рухалась не так як звичайні зорі на небосхилі тільки зі сходу на захід, а навіть з півночі з Єрусалиму на південь до Вифлеєму, східні мудреці її бачили і вдень і вночі, часами зірка щезала, а часами появлялася, щоб показати дорогу, а коли треба і зупинялася, як над Вифлеємською печерою де було Немовля (Мт. 2,9). Святий Іоанн Золотоуст робить висновок, що це була не проста зоря, а невидима сила, яка прийняла образ зірки. Інші Святі Отці зазначають, що це був Архангел Гавриїл, який прийняв образ зірки, а після їх поклоніння і

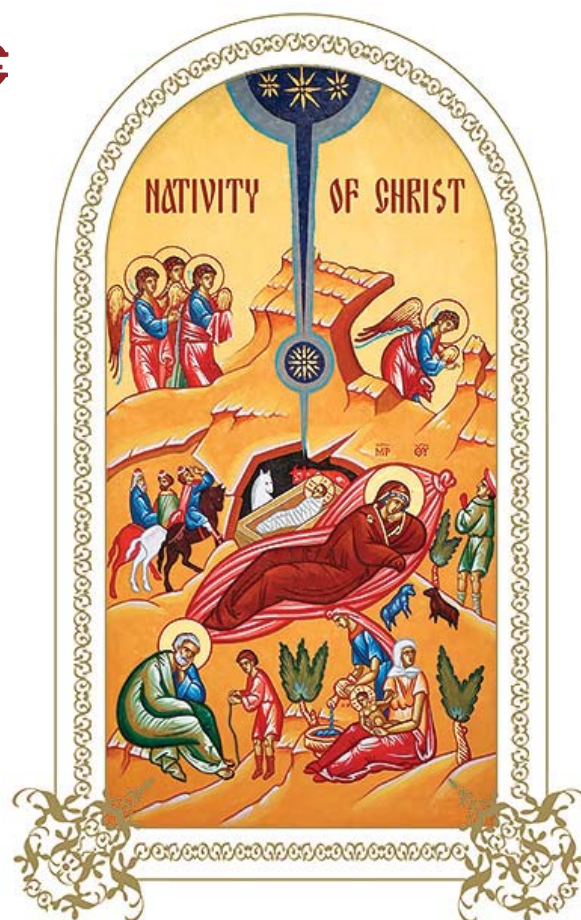
PERMANENT CONFERENCE OF UKRAINIAN ORTHODOX HIERARCHS BEYOND THE BORDERS OF UKRAINE

*Feast of the Nativity
of our Lord and God and Savior Jesus Christ 2009*

*To the Venerable Clergy, Monastics and Faithful
of the Ukrainian Orthodox Church beyond
the Borders of Ukraine and to our Brothers and
Sisters of the Faith in Ukraine:*

*Peace be with you from the Christ-Child –
born of God's Love for us!*

Christ is Born!

Once again, we experience, by the grace of God, the Great Feast of the Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ in the midst of Winter, bringing to us a Spring-like joy, the joy of the birth of the Infant, "a great joy which will be for all people...for there is born to you this day in the city of David, a Savior, Who is Christ the Lord" (Luke 2: 10-11).

Today is born the One whose advent the Righteous men and women of the Old Testament hoped for, the One proclaimed by the Prophets of the nation of Israel, the Creator of the World, the Almighty and Sustaining God is born of the All-Holy Virgin Mary as a weak human child. The Second Person of the Holy Trinity becomes the Son of Man, to make us children of God by Grace, so that we may, with boldness and without condemnation call upon our Heavenly God, as Father. The Son of God descends from the Heaven to raise all to Heaven, to grant us life eternal, "For it pleased the Father that in Him all the fullness should dwell, and by Him to reconcile all things to Himself, by Him, whether things on earth or things in heaven, having made peace through the blood of His Cross (Colossians 1: 19-20). By His birth the Son of God humbles Himself as the Apostle Paul says: "...being in the form of God...made Himself of no reputation, taking the form of a bondservant and coming in the likeness of men" (Philippians 2:6-7) with endless love for us.

Today heaven and earth rejoice, "the fullness of time has arrived" (Galatians 4:4), anticipated for centuries, promised by God - "So all this was done that it might be fulfilled, which was spoken by the Lord through the prophet,

saying: 'Behold, the Virgin shall be with child, and bear a Son, and they shall call his name Emmanuel', which is translated 'God with us.'" (Matthew 1:22) Angels and humans spiritually rejoice. Today we sing with the Holy Church: "Christ is born – glorify Him! Christ has come from Heaven – welcome Him! Christ is on earth – exult Him! (Irmos of the Nativity Matins Canon)

The world, which after the sinful fall of Adam and Eve, was veiled in sadness and darkness and because of sin lost its filial relationship with God, rejoices today for the Son of God, by His nativity, again renews to humanity the path of reconciliation with God, which leads to adoption by God and to Theosis (becoming one with God).

On the eve of this Holy Day, more that 2000 years ago, the new Bethlehem star shone above the world to guide the Wise Men from the East to the new-born Christ the Savior in a Bethlehem cave. As the Evangelist Matthew records, among the first to arrive and welcome the new-born God-man were the Wise Men from the East, "who saw His star and came to worship Him" (Matthew 2:2). Saint John Chrysostom comments that the star of Bethlehem was not an ordinary star, for it moved not as do other stars in the firmament, from east to west, but from the north of Jerusalem to the south to Bethlehem; the wise men from the east saw it throughout the day and the night, until it stood over the Bethlehem cave, "where the young child was." (Matthew 2:9)

Saint John Chrysostom states that this was not an ordinary star, but an invisible power, which appeared in the

Christ is Born!

(Conclusion from p. 4)

form of a star. Other Holy Fathers note that it was the Archangel Gabriel, who assumed that form of a star and who, after the Wise Men worshipped and presented gifts to the new-born Christ the Savior, appeared to them in a dream in his true form, warning them not to return to Herod.

More than 2000 years ago the star of Bethlehem guided the Wise Men to worship the newborn Savior and today that star guides all of us to our parish churches to worship Him, Who is "the Way, the Truth and the Life." (John 14:6) For more than 1020 years this star of Bethlehem has enlightened the way traveled by our God-loving Ukrainian people in Ukraine and beyond her borders. This path of life in Christ, followed by our people was at times similar to the times of martyrdom experienced in the early ages of Christianity. For over 70 years the satanic Communist empire sought to replace the star of Bethlehem with its red star, but the light of the star of Bethlehem never did and never will grow dim and will never cease to enlighten the way traveled by our God-loving nation for "God is with us", Who is born today in Bethlehem of Judea.

We wholeheartedly greet all of you – our spiritual children and our brothers and sisters in the Faith and by blood lineage, who reside in Ukraine and in the Diaspora, with the great feast of the Nativity of our Lord and Savior Jesus Christ and we pray that the blessings of the new-born Christ the Savior will remain with you at all times unto the ages of ages.

In His abundant Love and with great Joy,

+ Constantine

*Metropolitan – Ukrainian Orthodox Church of the USA
and in Diaspora*

+ John

Metropolitan – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+ Antony

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church of the USA

+ Ioan

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church in Diaspora

+ Yurij

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+ Jeremiah

Archbishop – Ukrainian Orthodox Church, South America Eparchy

+ Ilarion

Bishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+ Andrij

Bishop – Ukrainian Orthodox Church of Canada

+ Daniel

Bishop – Ukrainian Orthodox Church of the USA

Христос рождається!

(Закінчення із ст. 3)

принесення дарів новонародженому Христу Спасителю у сні вже з'явився східним мудрецам в своєму дійсному образі, наказуючи їм не повертатися до Ірода.

Більш як 2000 років Вифлеємська зоря привела мудреців зі Сходу поклонитися новонародженому Спасителю і сьогодні ця зоря привела всіх нас дорогою до храмів Божих, щоб поклонитися Тому, який Сам є "дорогою, правдою і життям" (Ів.14,6) нашим. Вже більше як 1020 років ця Вифлеємська зоря освітлює шлях нашому Боголюбивому українському народові в Україні і за її межами. Цей шлях буття у Христі нашого народу був часами подібний до часів мученицьких перших віків християнства, понад 70 років сатанинська комуністична імперія хотіла підмінити світло Вифлеємської зорі своєю червоною зіркою, але світло Вифлеємської зорі ніколи не зникало і не зникне зі шляху нашого боголюбивого народу, бо з нами Бог, який сьогодні народжується у Вифлеємі Юдейському.

Сердечно вітаємо всіх вас, наших братів і сестер по вірі і крові, в діаспорі і в Україні з великим святом Різдва Господа і Спаса нашого Ісуса Христа і молимо, щоб благословення новонародженого Христа Спасителя перебувало над всіма вами завжди і повсякчас і на віки вічні.

В Христовій любові та радісними вітаннями,

+ Константин

*Митрополит Української Православної Церкви в США
і в діаспорі;*

+ Іван

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді;

+ Антоній

Архиєпископ Української Православної Церкви в США;

+ Іоан

Архиєпископ Української Православної Церкви в діаспорі;

+ Юрій

Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ Єремія

*Архиєпископ Південно-Американської Єпархії Української
Православної Церкви.*

+ Іларіон

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ Андрій

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

+ Даниїл

Єпископ Української Православної Церкви в США

РІЗДВО ХРИСТОВЕ В ДАВНІЙ ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Велика світова подія Різдва Христового, перші оповідання про яку написані були святими євангелистами Матвієм і Лукою не пізніше, як встановлено історичною наукою, семидесятого року після народження Христа, стала потім предметом надзвичайно широкої творчості у різних народів християнських: в їхній поезії, співі, музиці, малярстві. Бо ж чудесне Народження Ісуса Христа від Пречистої Діви Марії, як явлення Бога в тілі на землі для духовного відродження людства, цілком поновленого гріхом, глибоко зворушувало людські почуття, будило творчі уявлення й думки людей. Розуміється, що основний матеріал для цієї творчості різних народів на теми Різдва Христового знаходимо і характерне для того чи іншого народу сприймання самої події та її значення, характерний склад почувань, зв'язаних з подією, своєрідних для тої чи іншої нації.

Наш український народ, відколи прийняв він віру Христову в X віці за часів князя Володимира Великого, жодне з християнських свят так не шанував своєю творчістю, як свято Різдва Христового. Різдвяні свята вже й по часу двотижневого святкування їх, від святого Вечора під Саме Різдво починаючи й закінчуючи Богоявленням Господнім, називаним в просторіччі "Водохрещами", займають виключне місце від часів сивої старовини в церковно-громадському побуті наших предків. І разом з тим український народ найбільшу творчість релігійної народної поезії, співу розвинув з приводу і круг свят Різдва Христового.

Ті Різдвяні пісні-колядки, щедрівки, що їх з такою насолодою слухаємо ми кожного року під час Різдвяних свят, (поза тими Святами співати їх не прийнято) — це лише останки того величезного поетичного й музичного багатства, яке утворив наш народ в часах розцвіту свого побожного життя у минулих віках. І в цій творчості найбільше вражає те, як український народ всесвітню подію Христового Різдва малює на тлі свого рідного життя, свого щоденного побуту, так тісно пов'язаного з природою України й з працею народа-хлібороба.

Коли церква співає, що "Цар небесний з чоловіколюбства на землі з'явився і з людьми пожив", то наш народ в своїй різдвяній поезії небо й землю ріднить так близько, так просто й душевно, як може робити це тільки щире серце з щирою вірою в близькість і любов Божу до чоловіка. Народ уявляє собі Немовлятку Христа в яслах на сні, пелюшками сповитого, уявляє, як Божа Мати Христа купає, сповиває, в ясла кладе, як сірі воли, які сотні років уже є друзями в праці українського селянина й українського чумака, ці воли над тими яслами стоять, на святе Дитятко своїм духом дихають. Народ співає, як сива зозуленька по всіх садах літає, всім про Христове Різдво сповіщає, і як Ірод "траву стинає, ліси рубає, море спускає, Христа вбити шукає". Український народ уводить Христа, Божу Матір і святих в свої хати, в своє господарство, хоче бачити їх за тією працею, якою сам працює, щоб вони ту працю освятили, надає їм, небесним насельникам, ті тяжкі пригоди на землі, якими й сам бідуює. Він співає про те, як "у полі плужок оре, за тим плужком Христос ходить, Божа Мати їсти носить, св. Петро поганяє", як "на річці Йордані там Пречиста ризи прала", як шукає Божа Мати Сина свого "по ланах широких"...

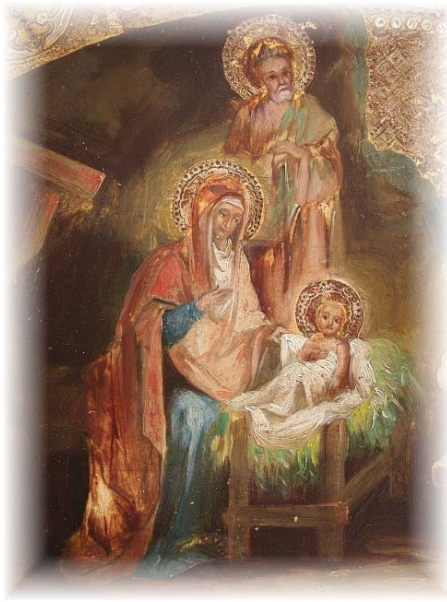
Був час, коли українському народові забороняли співати по церквах ці його побожні різдвяні колядки. Не знати, як тепер; може не тільки по церквах, але вже й по хатах в Україні їх не співають... Широко лунають зараз в дні Різдвяних Свят українські колядки по українських церквах, українських хатах в Канаді, Америці, Австралії, Західній Європі...

Давні заборони мотивувались часто якраз тим, що спів по церквах українських колядок є непошаною і до храмів, і до самих святих, бо ж уявлення Христа, Божої Матері і святих в обставинах українського селянського життя принижує — мовляв — їх святість.

(Закінчення на ст. 14)

ДЕ НАМ ШУКАТИ ХРИСТА?

(Лемківське Різдвяне оповідання)

Розкажу вам одну дуже гарну Різдвяну історію. Одному нашому ґазді в карпатських горах приснився дуже дивний сон. Ото об'явився йому Христос, що прийде до нього на сам Святий Вечір. ґазда, на ім'я Семен свято повірив у ту обітницю Спасителя. І як нарешті прийшов Святий Вечір став зворушливо очікувати святого Гостя з неба.

Жінка скінчила приготування для обіцяного Гостя з неба. Семен засвітив свічку й нетерпеливо став чекати на прихід Спасителя. Бо свято вірив, що так дійсно станеться.

Минули години. Уже давно, як показала на небі перша зірка, а Христос не приходить. Пора засідати до Святої Вечері, але Семенові не спішно того року. Успокоює свою жінку, нехай буде терпелива, бо ось-ось прийде Христос до Хати. Серце стукотить в грудях – що йому сказати і як привітати Божого Сина, як переступить поріг хати.

І не видно Ісуса! Ось іде хтось вулицею; не видно добре, бо густий сніг паде. Може то Христос іде? Ні, то іде убога жінка з дитиною на руках, вдовиця з краю села. А в руках тримає свою малу дитину, позавивану в лахміття. Ледви посувається по снігу. Може обоє голодні, може нині ще нічого не їли, спитав себе Семен. Отворив двері в снігах, закликав бідну жінку до теплої хати, накормив та й ще обдарував. Бо нині Святий Вечір, треба християнинові бути милосердним; треба показати тим, що в біді і нужді співчуття й милосердя.

А Ісуса не видно. Знову дорогою іде сільський пастух, Гриць. Добрий ґазда кличе його до хати, бо він може також голодний того вечора. Бо він так несміло

заглядає до кожної хати. Може хто погодує його нині, цього зимового святочного вечора? Жінка накормила Гриця, ще й дала дещо в торбину. Семена непокоїть одна думка: чи на правду прийде Христос сьогодні до його хати? Як йому обіцяв був у сні? Чи може це був пустий сон, як деколи буває?

Попід вікна йде старий Артем. Бідака встидається цього вечора стукати у двері та просити милостині. Не годиться торбувати людей на Святий Вечір. Семен побачивши його – кивнув головою, кличе старого в хату. Щобільше, каже Артемові заночувати у хаті, бо там на дворі така хуртовина почалася.

А де Ісус? Мабуть таки не сповниться його сон, різдвяний сон лемківського ґазди. Не даром кажуть старі люди: "Сон – мара, Бог віра!" Повечеряли, помолитися. Своїм звичаєм перед сном бере в руки святу Біблію. Священна книга чогось сама отворилася, очі Семена спочили на Христовому слові: "На правду кажу вам, що ви зробите одному з цих моїх найменших – то це ви мені самому зробите"...

У сльозах замкнув Семен Святу Книгу – і зрозумів Божу Істину! Не один раз, а три рази навідався до нього того Святого Вечора син Божий... За кожним актом братолюб'я стояв коло нього невидимо того вечора Христос. Це Його самого він прийняв у хату, ogrів і накормив у своїй хаті у цей зимовий Святий Вечір у карпатських горах. Самого Христа Ісуса.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ – СЛАВІТЬ ЙОГО!

Думки у Різдвяну ніч...

У цю ніч особливо відчувається, що Різдво, — свято з'явлення на землі Спасителя нашого, — це свято прославлювання Господа за Його незмірне милосердя до грішного людства, виявлене зісланням Сина Свого у наш марний світ. "Слава Богу на висоті!"

Одночасно це й свято возвеличення людини, що задля неї сталася велична таємна подія. З Різдвом приходять "на землі мир", а "у людях добра воля", як про це записав євангелист Лука (2:14). Про цей спокій у людях співає під час Різдва Церква, про це співається й у прадавніх піснях нашого народу.

Забуті нині усі внутрішні роздори, — до кожної хати приходять з прадавніми піснями колядники, а ще пізніше — щедрівники; щиро бажають вони, величаючи мешканців дому цього, здоров'я, заможности, щастя у дружній родині.

Приходимо з колядками й нині до рідних, знайомих і чужих. Забуваємо про найрізніші сусідські, партійні, віроісповідні непорозуміння і розходження. Здійснюється, несвідомо нам самим, традицією нашого доброго народу, єднання. "Боже нам єдність подай", стає вже не тільки неусвідомленим, утеритим висловом. Ці слова набирають вимовности, переконливости і вони здійснюються. Слова переходять у чин і тому така радість у зустрічах незнайомих нам колядників, тому таке щире запрошування пригоститися та прийняти наші щедрі дари.

Ще думається у цю ніч про продовження нашого покищо хвилевого єднання. "Пробуйте у любові Моїй", заповів Христос. Тож, дійсно, неправдомовець той, хто твердить про любов до Бога, а ненавидить брата свого

*Ой, видить Бог, видить Творець,
Що мир загибає;
Архангела Гавриїла
В Назарет посилає...*

Сьогодні ангели провозвіщають спасенну подію і многотраждальній Батьківщині нашій. Вони заповідають, що терпіння таки скінчаться. Бо колись також у безнадійності перебував рід людський, — доки не засяяла йому зірка Віфлеємська. Зірка, що сповіщає потіху і тим, хто перебуває нині у невимовних утисках.

Чи ж і ми, що у цю ніч перебуваємо у безпеці й добробуті, не повинні побажати, щоб і страждучим близьким було нині сповіщено, що у радість зміняться ще їхні терпіння? Щоб і вони почули: "Я ось благовіщу вам радість велику, що станеться усім людям".

Ще напливають гадки про давні дії, коли народ наш занепадав і лише Церква скріпляла його і пробуджувала до витривалости. Ворогам не повелось знищити силу народу. Але й нині лишилася народіві Церква, яку й вороги неспроможні розвалити. Вони вимордували працівників Церкви на Батьківщині, але не повелися їхні намагання зруйнувати Церкву, що опинилася поза Батьківщиною. Їхні зусилля розколоти єдність, їхні підшепти, злозадуми і злочини не повелися. Перемогла вірність прабатьківської Церкви.

Щобільше, Церква скріпилася, здобуває належне їй місце у родині інших юрисдикцій і віроісповідань і навіть стає сумлінням цих інших, — нагадуючи їм про неперестанні підступні й криваві діла сучасного Ірода. Так було хоч би на недавніх міжцерковних нарадах, так є у виступах на оборону переслідуваних, у пригадуваннях про підступні злозадуми, що їх хочуть здійснити вороги Христа навіть під час таких спасенно-величних християнських єднань, як запланований Всеправославний Вселенський Собор.

Покликання Церкви відчувають її вірні і намагаються, своєю співпрацею, спомогти їй. Це ж їхніми спільними зусиллями здвигнені численні храми, між якими пишається і Храм-Пам'ятник у Бавнд Бруку. Їхніми зусиллями лунають піснопіння у церквах, друкуються книги і журнали, існує церковний Осередок з його культурними скарбами, відкрито Духовну Семінарію.

Усе це створено чистими серцями жертвенних християн, які діляться й останнім із свого здобутку. Оповідають про одну побожну жінку, яка, майже щомісяця, присилає на утримання Семінарії увесь свій місячний заробіток. Вона, — вже у похилому віці, — запевняє у своїх листах, що втішно їй підтримувати обездолену Церкву нашу, а тим самим і обездолену Батьківщину нашу.

Жертва це велика, любов це велика, але ж "Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне".

Нехай же буде "Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля"!

Tradition: The Christmas Calendar by V. Rev. Dennis Kristof

It is a sad reality in the Orthodox Church today that the feast of the Birth of Christ is celebrated on two different dates: December 25 and January 7. This divergence over which calendar the Orthodox Church should use for Her liturgical life is one that is hotly debated and rather complex. For most people, the calendar issue merely comes down to what date Christmas is celebrated: December 25 or January 7. This is a misconception. No one actually celebrates Christmas on January 7. Everyone celebrates it on December 25. However, because the Julian Calendar is now at a 13-day variance with the modern calendar, December 25 on the Julian Calendar is January 7 on the modern calendar. How can a calendar be wrong? This can be a bit confusing to explain.

The calendar is set up so that a year is 365.25 days long. In reality, a year is only 365.242 days long. That means that every year the calendar is 11 minutes and 15 seconds too long. By itself this does not seem like a big deal, but over time, these minutes begin to add up. After 128 years, they add up to a whole day. Already by the beginning of the Fifth Century, John Chrysostom mentioned that astronomers had noticed that the equinox was happening days before it was supposed to. In the 16th Century, Pope Gregory VII decided to correct the problem by adding ten days onto the calendar (the Julian calendar was only at a ten day divergence then). Most non-Roman Catholic countries did not initially go along with this, but eventually most did. The Julian Calendar continues to lose time and is presently at a 13 days divergence. In the year 2100, it will lose another day so that Christians following the Julian Calendar will be celebrating Christmas on January 8 starting in the year 2101!

The question of the calendar is

really a scientific problem, not a doctrinal problem. The Church never officially approved a calendar, it merely followed the one that was in existence at the time, and has actually changed

the calendar when necessary. Unfortunately the Orthodox Church is divided: The Churches of Constantinople, Alexandria (but not the Coptic Church), Antioch, Greece, Cyprus, Romania Finland and Poland follow the modern calendar. The Churches of Jerusalem, Russia, Ukraine, Belarus, Serbia and Georgia still follow the Julian calendar. In the United States, only the Ukrainians, Serbians, Synodal and Patriarchal Russian, Byelorussians and some Greeks still follow the Julian Calendar. At least ten parishes in the UOC of the USA have changed to the modern calendar.

There are pros and cons to the calendar discussion. Some prefer celebrating the Birth of Christ according to the Julian Calendar because it is separated from the secular distractions which accompany the celebration of Christmas on December 25. Others prefer celebrat-

ing it on December 25 because it is a legal holiday and it can be celebrated without missing work or school. The downside of this is that in many parishes that have switched to the so-called New Calendar, people still do not attend Christmas services at the Orthodox Church because they have already established other family traditions which they attend the non-Orthodox on that day. Either they attend a spouse's church on December 25, or they have totally turned December 25 into a pagan holiday and seem to resent the Church interfering with that celebration.

Conversely, some feel it is hypocritical to be celebrating on December 25 since it is in reality December 12 on the Julian calendar, and therefore a day of fasting. Some prefer January 7 because it forms a solidarity with those celebrating the feast on the same day in the old country. Others prefer December 25 for the

exact opposite reason: They want to associate with the American society in which they live which gears itself to celebrating on December 25. They also question the validity of celebrating Christmas twice.

There are good and bad arguments both ways, and they can become quite heated. It really is a decision which requires prayer and purity of heart. In many cases, however, there is a certain amount of insincerity and/or pride which infects the debate, and should never be part of the discussion. Celebrating on one date as opposed to another does not make one a better Orthodox believer than one who prefers to celebrate on another day. Making the Incarnation, God-With-Us, a reality in your life is true Orthodoxy. The question really boils down to this: Which date enables Christ to be born in our hearts and minds?

Maintaining Christmas Traditions in these Financially Challenging Times

by Pani Dobrodyka Barbara Kristof

It is difficult to financially make it through any holiday season, but with the economy in such a big slump, it will be even more challenging to get through this year. Incomes or pensions, if you are lucky enough to have either, cannot keep pace with ever growing household expenses. Stretching a dollar to its fullest potential has already become a way of life, so how can that same dollar be stretched even further to accommodate all of the additional Christmas needs?

It is helpful to begin by reassessing every aspect of what is really needed to celebrate Christmas, i.e., what is needed to celebrate the Birth of our Lord and Savior Jesus Christ. As Orthodox Christians, this should always have been our focus, but a concerted effort this year could save money in the end.

Naturally, creating a holiday budget and sticking to it is the first step in assuring that you financially survive until 2009. However, there are some ways to make that budget more realistic to accomplish without completely sacrificing long standing Christmas traditions.

Prioritizing your holiday needs allows you to outright eliminate some ultimately unnecessary expenses while paring down on others. A few ways to save money over the holidays are suggested here. Keep in mind, everyone is feeling the crunch this year. Your efforts might be the ones that stand out as the most admirable and creative to those with whom you share this Christmas season.

Christmas Cards Christmas Cards

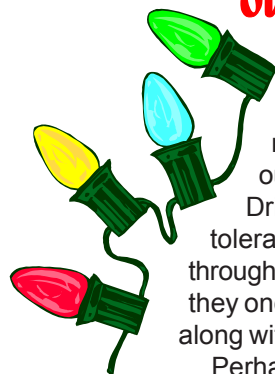
I will never understand how the tradition of sending Christmas cards has endured for so many decades, particularly when it is a task most everyone dreads facing. Invariably every year, there is always one person who mails a card to arrive the day after Thanksgiving, which only serves as a reminder of just how behind in my preparations I am from the start. The biggest problem with this project is selecting appropriate cards. Finding a religious card to send rather than one of Santa Claus or holiday flowers shares the true message of the season. If you feel that someone on your list might be offended by receiving a religiously themed card, then perhaps this is the year to remove him/her from your list. What is being celebrated if not the birth of Jesus Christ, and, more importantly, is it something that you personally need to acknowledge?

Although hesitant to make such a suggestion, there is one other way to greet people without any cost involved: Sending e-cards on-line. Using any computer search engine, type in "free ecards" or, more specifically, "free religious Christmas ecards" and you will get many sites to peruse. This may seem impersonal, but if it is confined to this tough economic year, and explained as such, then whoever receives it should appreciate the time and effort you put into it. Believe me, I have spent hours selecting just the right birthday card, with the right colors, font and message, so although there is no monetary investment, there most certainly is one of your time.

One final option is to not send cards at all. Instead, consider making a quick (because everyone is busy during this time of year), and more importantly, free phone call or visit. Either of these is likely to be even more remembered, particularly if the recipient is a shut-in or lives alone.

Outdoor Christmas Decorations Outdoor Christmas Decorations

It is always wonderful to announce to our neighborhood that the Saving Light has come into our dark world through an outdoor Christmas display. Driving around completing errands is so much more tolerable with these lights to admire. As they carry me through my otherwise boring routines, I am reminded of how they once served as pacifiers when I dragged my toddlers along with me.

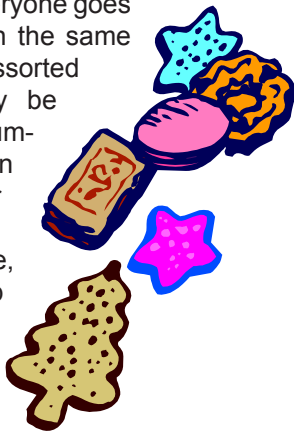
Perhaps this is the year that the display is streamlined to exclude the superfluous snow men, or cartoon characters, or even candy canes. Fewer lights mean less lights to replace, not to mention a lower electric bill, too. Of course, there is nothing wrong with just placing a decorated indoor tree in the window and considering yourself finished either!

Holiday Foods

Holiday Foods

Next to gifts, the most challenging area in which to save is with food. Christmas, like most major Feast Days, is entirely steeped in food and leaving anything out would ruin the entire celebration. However, even here there are some options.

Consider organizing a cookie swap with your family, at work, in your neighborhood, or within the parish. Decide ahead of time how many dozen of one type of cookie each person is to bring, and then make sure everyone goes home that day with the same number of now assorted cookies. You may be making the same number of cookies as in years past, but your ingredients list will not be as extensive, and you may end up with some varieties that you would never have considered making on your own.

Sharing the cooking responsibilities would also work for Christmas Eve Holy Supper and for Christmas day as well. Do not try to provide everything that you have in the past if you can ask others to contribute dishes. It may mean that you will have to share some long guarded recipes, but the exchange will financially be worth it.

A nice idea for Christmas Eve is to become involved with the traditional meal through your parish. Consider joining their celebration, if there is a standing one, or volunteer to organize the event if your parish has never done it. Single members can share in a meal they may otherwise find too labor intensive to undertake alone, and new parishioners can begin to learn the traditions of this meal. Those who cannot contribute by cooking a dish can financially support the effort instead. Best of all, providing this meal at the church means that there are many hands to help with the clean up and then everyone is already present to participate in the parish Christmas Eve service.

“It is helpful to begin by reassessing every aspect of what is really needed to celebrate Christmas, i.e., what is needed to celebrate the birth of our Lord and Savior Jesus Christ.”

Christmas Gifts

Christmas Gifts

What would Christmas be without a delightful assortment of beautifully wrapped presents under the tree? Parents want every child to be happy, grandparents have an ever increasing number of grandchildren to include, newly married's suddenly have two families to consider, and we all want to appropriately acknowledge the special people in our lives. So, Christmas gifts are probably the most difficult area in which to save.

Naturally, the most obvious way to cut corners in this area is to shop only during sales, use coupons (search for them on-line, too), and give home made gifts. However, there are a few other ways to cut gift expenses, too. Do you really have to tip your mail carrier \$20 this year? Or, can you spend \$50 for one toy for Johnny instead of \$30 each for two? Savings like these can add up quickly. Maybe this is the year that you establish a family gift exchange where everyone draws only one member's name from a pool and then has only one gift to buy. Keeping these names a secret until Christmas adds to the fun of the day, and no one is left out.

Consider also shopping at resale stores. What once was limited to only Goodwill or St. Vincent's Society, has now grown into a market sponsored by many various charities with many levels of quality merchandise at each location. Not only would gifts cost less, but they would also help to support some very worthy causes. It is important to be selective about what is purchased at resale shops since the merchandise cannot be returned, but there are many bargains to be had for a scrutinizing shopper. If you just cannot bring yourself to shop in those stores, then consider going through your stuff and making a donation instead. Many of these organizations, like the Society for the Blind or Disabled Veterans, will pick up your donation from your home, making it even easier to clear out some space for the holidays. There is the added bonus of getting a tax deduction with your donation, too.

It is important to remember that gifts do not always have to be physical objects. A gift of time can be equally as treasured, especially in a parish or a community organization. The holidays always bring additional needs that your time can help alleviate. In a parish, taking on the responsibility of watering the poinsettias is something no one considers, for example. Just ask. You will likely be given a choice that fits both your time and talents.

Raising Cain . . .

In the previous article in this series we began to explore how the themes of stewardship and offering have been embedded in our Orthodox way of life, the biblical narrative and our human experience. The capacity to offer is the basis of our deepest human capabilities and this is why offering has a religious, symbolic quality to it. Love is based on offering, and if we are human beings and we love, then we *offer* to another that which we have received, and what we offer is emblematic of *who we are*. The same can be said of our relationship with God.

Because offering is fundamental to our human nature, the theme of offering is central to biblical history, and there is much that we can learn about ourselves in these stories, such as that of Cain and Abel (*Gen. 4*)¹. As you may recall, Abel as a shepherd offered his first and finest - a pure, firstborn lamb from his flock and this sacrifice was pleasing and acceptable to God, while Cain offered only a more or less random 'portion' of his offering. Cain's offering was *rejected* by God - and it caused a further rupture in his soul and in his relationship with God.

Evil upon Evil

What was Cain's response to God's rejection of his gift? Deep, deep sadness. Depression. Emotional disconnection and rejection. These are passions that rose up within him because God 'called' Cain's behavior, pointing out to Him that his offering was incomplete because it was not offered with his whole heart.

Cain was shaken to the core of his being by all of this. Yet, while God rejected His initial offering, He visited Cain with encouragement, and with warnings about how to deal with his fallen, broken human nature and the temptations he was facing. He taught Cain saying that while "He brought his offering rightly, he did not divide it rightly" (v. 8) - meaning that his action was not the problem as such, rather the problem was intention of his heart. Cain's offering was casual, careless and inattentive. If he had truly loved God and wished to truly honor Him, he would have brought his *first and finest*, like his brother.

The passions that rage within Cain as a result of his failure to make a holy offering to God now became a torrent: Cain becomes "extremely sorrowful" (v.5) and grew more and more *despondent* - as a result of his sin. Does this

Be Careful How You Make Your Offering

Part 2

by Rev. Fr. Bob Holet

sound familiar? Things in life that were supposed to bring him joy and communion with God instead resulted in sorrow because of sin? Yet, God visited Cain in his sorrow, asking 'Did you not sin?' God affirms verbally what Cain already knew in his heart. How much sadness and depression is rampant today as a result of our spiritual failures and worse, our failure to acknowledge them as sin? When we fail to rightly commend our lives to God, those things which are God's gifts to us can become a source of great sorrow.

Cain lost his ability to "divide (his offering) rightly"² (v.6). This means that Cain was blinded by self love, and was unable to rightly discern what he was doing and in the end, do what is right. Is not the spiritual life the process of discerning what is right and wrong and doing right? We would say today that Cain lost his 'moral compass'. God does not abandon Cain but says, "Be still". Find your center and let the passions subside by admitting the truth and allowing grace to calm your soul and return to God.

Cain would have none of it - rejecting the spiritual

remedy which God offered. Rather, he looked at his brother, Abel, whose sacrifice, as the first and finest in its quality and inner character, was deemed acceptable to God. Cain's despondency was accompanied by *envy* of his brother and his 'success'. His jealousy turned to *hatred*, and his despondency turned to *rage*. He sought out his brother and rose up in pride against his Abel and *killed* him! (v. 8)

Cain then becomes a *liar*. God, confronts Cain asking, "Where is Abel" and He responds, "I do not know." The devil, the Father of lies is ruling his heart. Such is the foolishness of sin that (like his father Adam) Cain thinks he can hide from the Truth. But God knows, and sees – not only our actions, but our inner hearts.

The curse of God upon Cain for what he did, that the land would no longer 'yield its strength', is punishment on the tiller of the land to help him realize, through the things of this earth and his daily toil, that he must change and acknowledge that all he has comes from God and to do everything possible to restore his relationship with God.

There is yet more – in fact, the very worst. Cain, in *Cain's* vision, will be hidden from God's face! (v. 14) Cain cast himself as utterly bereft and abandoned by God - deluded into believing that God would abandon him completely in pain and suffering and destined to roam the earth and be slain by another. This is critically important because it shows how the human being, filled with pride and anger, can judge himself in a way that does not even *allow* God to save him and presumes that God does not love him or is incapable of saving him. How ironic that Cain feels that others would execute vengeance upon him for his deed, yet he could not see that if God had wanted to execute vengeance could have done so immediately, and justly. But, God intervenes and tries to save Cain saying, 'Not so' and offers a type of protection for Cain's earthly life, breaking through the failed vision of Cain that God has abandoned Him

God has not abandoned Cain, but Cain abandons God. Cain's movement away from God is complete – he *runs away*. He "went out of the presence of the Lord" (v. 16) to *Nod* (meaning 'wandering') which is "opposite Eden" - opposite of where God wanted Him to be and created Him (and his father) to be. Cain is restlessly searching for his own hell, as Cain is ruled now by *fear*. Cain felt utterly 'cut off' from God. This is the depth of inhumanity – losing all connection with our Lord, our loving Creator., by a self-imposed, self willed life orientated to misery. One might compare the spiritual trajectory of Judas to find the parallels in his fall.

Let's Not Go There

The point of this whole exercise is to examine the broad ramifications of whether we exercise holy stewardship or not. For Abel, his righteous sacrifice led to his acceptance by God – and communion with Him. For

Cain, his failure to be a good steward of what God gave to him unleashed the power of sin within his soul. What was the reason for Cain's unwillingness to offer his best to God? Was it that He didn't want to give to God His best – feeling that a 'token offering' would suffice? How dangerous it is to offer a only a token gift to God! It is a sign that we consider God only worth a token to us in our souls. There is a direct correlation between the interior state of our souls and the sacrifices that we offer to God. There is no escaping this. Perhaps we should we put mirrors in our collection plates at Church – because just as surely as a mirror reflects our countenance – so our offerings reflect our inner selves. This is the first lesson of many lessons that we can learn from Cain and Abel.

Another lesson for us is that much of sin into which we fall, the rule of the passions, may find its root in our relationship with God as manifest by our practices of stewardship. The most obvious sins like avarice and covetousness point to how we *prefer the things of this earth to God*. Do we, like Cain, fail to offer the best and hold back and hoard the best for *ourselves* rather than offer this to God? Offering our gifts to God, in a righteous way, can be a spiritual remedy for these sins. But we should not ignore the possibility that other sins and human weaknesses – anger, jealousies, running away, despondency, murder, lying, running away, fear, spiritual coldness and general malaise and misery may be related to our attitude toward God, and an orientation to stewardship may be something of a spiritual remedy to these ills.

Finally, fearfully, shall we ask ourselves: Is my offering at the Sunday Liturgy made in a holy, sincere and righteous way, giving of myself totally to God? Or like Cain, is my participation in the Liturgy "casual, careless and inattentive". If the latter, then is it any wonder when we experience strife, spiritual disconnection from God and the Church, and a host of other sins in our life and in our parishes – things like anger, avarice, pride, jealousy, depression, and 'assassination'?

So we can see that indeed, material offerings to God from the very beginning of the Bible were important an important dimension of spiritual life. The offering of Abel would serve as a typological model of the very sacrifice of the God-Man Himself, our Lord Jesus Christ. In the coming articles we will visit other biblical examples in the offerings of Noah, Melchizedek, Abraham and others who reflected their love and trust in God through their actions, seeking the way to offer a righteous offering of our 'first and finest'.

Note: *If you wish to comment on this article or other aspects of stewardship in our Church please feel free to contact Fr. Robert at: stewardship@embarqmail.com*

¹ Please note that this article uses quotations from the new Orthodox Study Bible, which differs somewhat in translation from other biblical translations. The differences are significant and interesting.

² To bring 'right worship/sacrifice' can be a loose translation of 'Orthodoxy'.

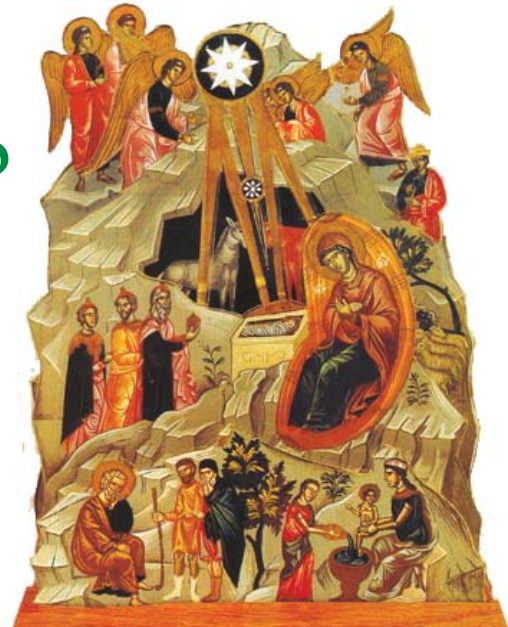
(Закінчення із ст. 6)

РІЗДВО ХРИСТОВЕ В ДАВНІЙ ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Не розуміли ті, хто так казав, коли навіть щиро казав, високої чистоти релігійних уявлень нашого народу, великої і теплої його любові до Христа, Божої Матері й святих саме в тому, що народ наближав їх до себе, бачив їх своїми рідними, улюбленими й нерозлучними у всіх обставинах свого радісного й сумного, трудящого життя.

Який високий приклад належного розуміння й відношення до цих народних уявлень в релігійній творчості нашого народу подає нас св. Димитрій Ростовський, син козака Сави Туптала з містечка Макарова на Київщині. Глибокий український богослов XVII-XVIII віків, відомий величезною працею "Четті-Минєї" або "Життя святих" на цілий церковний рік, святий Димитрій написав "Різдвяну драму", в якій так само, як і в українських колядках, малює події Народження Христа на тлі українського селянського побуту, особливо в діях, де виступають пастухи-вівчарі. В "нових онучах і постолах" біжать вони на вістку ангела про народження Спасителя до вертепу поклонитися Немовляті Христу, і вклоняючись, так співчують Йому:

*І подушечки в Тебе нема, та й одіяльця немає,
Щоб Тобі тепленько було, наш Милий Світе!
На небі в Тебе, як кажуть, палаців є багато,
А тут на землі, в цьому вертепі, лежиш Ти, вбоге,
В яслах, на сухому сні, поміж нерозумної скотини...*

*Сам Ти Себе убогим зробив, хоч всім даєш поживу.
То нам, селянським пастухам, лежати тут прилично,
А Тобі, Спасителю наш, це зовсім не звично"...*

На жалі ж пастухів, що вони не мають подарунка Христу, ангел заспокоює їх: "Господь не потребує вашого добра, а навпаки Сам усім все дарує. Ви ж лише один дар несіть Йому: ваше чисте серце". Оце "чисте серце" народу, так характеристичне й для всієї давньої творчості українського народу, в поезії, співах, обрядах на теми Різдва Христового.

The Taras Shevchenko School of Ukrainian Studies of St. Vladimir's Cathedral, Parma, Ohio began its 2008-2009 academic year with a prayer service – Moleben – in the Cathedral on Saturday, September 6th.

The school presently has 175 students, divided into 12 classes and a pre-kindergarten class. Ukrainian School staff includes 4 clergy, who teach religion, and 21 lay teachers. Director of the school is Dr. Volodymyr Bodnar.

Школа Українознавства ім. Тараса Шевченка при Соборі Св. Володимира, Парма, Огайо, 2008 – 2009 навчальний рік був розпочатий з Молебня в Катедрі Св. Володимира у Суботу 6-го вересня.

Зараз у школі навчається 175 учнів, поділених на 12-ть класів і передшкілля. До вчительського складу належить 21 вчитель, серед них 4 священники, які викладають релігію. Директор школи є др. Володимир Боднар.

Парафія Архистратига Михаїла відсвяткувала 50-ліття своєї місійної праці (1958-2008)

Це надзвичайне свято вшанував своєю присутністю Преосвященний єпископ Даниїл, котрий прибув до Сан Франциско в суботу, 4 жовтня у супроводі семінариста Свято-Софіївської Української Православної Богословської Семінарії іподиякона Василя Пасакаса. Гостей зустріли настоятель парафії протопресвітер Олексій Лимонченко, голова парафіяльної управи Віталій Візір та заступник голови Куртіс Воз на міжнародному летовищі міста Сан Франциско. Вечором того ж дня, була відслужена Вечірня деканом Західного деканату УПЦ в США о. Василем Савчуром в сослужінні о. Івана Петрущака - настоятеля парафії св. Івана Хрестителя в Портланд, ОР, о. Степана Киріякоу та о. Аріса Метракоса – обидва із місцевих грецьких православних парафіяльних церков.

В неділю, 5-го жовтня 2008 року о 9:30 ранку перед церквою Владика Даниїла зустріли голова парафіяльної управи Віталій Візір та голова парафіяльного сестрицтва Надія Базальська та діти з квітами. При вході до храму Владика зустріло духовенство на чолі з настоятелем о. Олексієм. Архиєрейську Божественну Літургію Владика єпископ Даниїл відправив в сослужінні усіх вищезгаданих священнослужителів. Іподиякони Гері Гебет, Куртіс Воз, Джан ДіРікко, семінарист Василь Пасакас та вівтарні хлопці Матврій і Степан Слостени, Джеймс і Мекваєр Кане прислужували у вівтарі. Хор милозвучно співав під керівництвом диригента Віри Візір, а староста Микола Ляшенко слідував за порядком.

Владика Даниїл виголосив проповідь в українській та англійській мовах, вживаючи кілька життєвих притч для того щоб допомогти сучасному православному християнину побачити своє місце у навколишньому середовищі 21 століття. Владика звернув увагу парафіян на численні святі речі храму та прикраси, придбані протягом минулих років тяжкою працею великодушних парафіян, котрі вірили в Бога та добром піклувались один одним. На жаль, не всі дожили до сьогоднішнього свята, але пам'ять про них незабутня. Закінчив Владика розмірковуючи про духовні вартості в нашому щоденному житті та ідеали християнина.

Після Богослуження всі зійшли до парафіяльного залу, котрий був прикрашений невтомною працею сестриць. Ювілейне свято відкрив голова парафіяльної управи Віталій Візір, привітавши Преосвященнішого Владика Даниїла, священство з родинами, представників дипломатичного корпусу консульства України в Сан Франциско, парафіян і прихожан парафії та гостей. Пан Візір щиро подякував усім хто приклав своїх зусиль до підготовки ювілейного свята. Дитячий танцювальний ансамбль "Журавлики", під керівництвом Віри Візір, виконали стародавній танок "Вітаємо" з хлібом і сіллю (котрий приготувала Анна Сомик). Церковний хор та вокальні ансамблі "Гомін" і "Трембіта" виконали співом молитву "Отче наш".

Настоятель парафії протопресвітер Олексій Лимонченко представив гостей за головним столом. Історичний огляд розвитку парафії в українській мові виголосила Ліля Гнип, а в англійській мові Куртіс Воз.

Фотомонтаж продемонстрував Джордж Паверс. Вітання від консульства України в Сан Франциско виголосив консул Тарас Барняк, а вітання від Митрополита Константина та голови Консistorії УПЦ в США Владика Архиепископа Антонія виголосив Преосвященний Владика єпископ Даниїл. Дальше Куртіс Воз зачитав текст почесної грамоти від мера міста Сан Франциско. В художній частині взяли участь: дитячий танцювальний ансамбль "Гонівітер", "Катеринка", "Гопак". Марко Гнип на саксофоні виконав "Ноктюрн Гарлему" і "Берніє с Туне". Світлана Мерліченко (сопрано) – гімн "Паніс Анджелікус". Бандуристи Оля Герасименко і Юрій Кулій – "Через поле широкее" і "Гаданочка". Світлана Мерліченко і Маруся Черепенко – "Вечірня пісня". Маруся Черепенко – "Отче наш". Молитвою і співом "Ще не вмерла Україна..." та "God Bless America" було закрито урочисте ювілейне свято.

Reflections on the 2008 March For Life *by Rev. Fr. David G. Subu*

Last year I again attended the annual March for Life on the Mall, on January 22. It was very heartening to see so many people, a "multitude that could not be counted." Estimates range over 100,000 marchers. Maybe even double that, and I wouldn't be surprised. I could see neither a beginning nor an end to the crowd anywhere.

What was also beautiful was the vast number of young people, teens and college students, which perhaps made up at least half the group. I'm encouraged by them because they are learning early on and in greater and greater number that abortion is no real choice at all, but a systematic failure of society to provide for and protect its most vulnerable, both children and parents. They understand that this choice is pushed upon them by a culture that does not really wish to face the consequences of its own sinfulness, a society that does not want to deal with their "little problem," and provide real alternatives.

Perhaps they are so

much more aware now than my generation was at that age because now it is no longer a theoretical debate on the ethics of the issue. Now we have the stark reality of 43 million+ abortions effected in this nation alone, countless men and women wounded, "aborted" mothers and fathers who now know the truth, who have felt the pain and hopelessness of their "choice," and aren't afraid to talk about it. Instead of building generations of responsible, ethical young adults, we've actually increased their irresponsibility, immorality, and irreverence for life. And many of them, in the innocence of youth, are disgusted with us for it. Good for them!

I was also humbled by our small Orthodox contingent, minuscule in comparison to the Roman Catholic juggernaut that dominates the pro-life movement. I was bemused by what they must all think when our all-too-small cadre of bishops get up on the stage in their impressive black robes and kamilavki (hats) like some

medieval clerical Mafiosi. We cannot compete with the fire of the AME pastor, the salt of the Brooklyn Rabbi Levin, the masses of the Catholics, and the blare of the contemporary Christian singers. But I am glad we are there, as foolish as we seem and sometimes even feel. But I also wish more of us were there.

A priest must be careful when making many political pronouncements: Not because of a lack of conviction, but rather out of respect that many may have differing political convictions. It is not appropriate for a pastor to judge someone's Christianity because of their political views or for whom they vote.

However, there are some things that a priest cannot keep his nose out of and that his job is only to teach spiritual things, and leave the earthly to the rest. A priest would not be much of a shepherd if when he saw the wolves and the snakes bearing down, didn't stop and stand and warn the flock entrusted to his care.

To be truly pro-life is not

just about those for whom we vote, though it really cannot be separated from it. To be pro-life is to hold an entire world view that sees life, liberty, and the pursuit of happiness as gifts from our Creator to be cherished and protected for all. It means taking some personal responsibility to create a more compassionate and, yes, Christian world in which sinners can find forgiveness and assistance in healing from abortion, also supporting our terrified and unprepared mothers and fathers (for whether they know it or not, this what they are as soon as conception occurs), so that they do not commit to abortion and live for fear.

It also means defending the elderly and the infirm, the terminally ill, the disabled, and children not just with lips but with loving presence, visitation, acts of charity performed with hands and hugs and smiles and not just checkbooks. It means being able to accept the sin in our own families and not trying to make our children appear as above the reality of pre-marital indiscretions. Re-

What is ZOE for Life?

Through the grace of God, ZOE for Life! began in 1998. A group of individuals in the Greater Cleveland Orthodox Christian community recognized that there was no church-based resource to assist women through a crisis pregnancy. ZOE has evolved into a non-profit, Christ-centered initiative with three major goals:

1. To help women in crisis pregnancies
2. To assist Orthodox Christians seeking to adopt
3. To create an Orthodox Christian abstinence program to educate our young people

If you would like to learn more about ZOE, please go to their website at www.zoeforlifeonline.org, or call them at 440-893-9990.

Do you know someone who is pregnant and facing a tough decision? Call for confidential help. Our hotline phone number is 877-436- LIFE (5433).

Special Petitions

Inserted in the Litany of Fervent Supplication after the Gospel

O God, Our Heavenly Father, Creator of All Human Life: We adore and worship You. You create all people in Your image and likeness. May we, Your people, dedicate ourselves to defending the pre-born, the terminally ill, the disabled and all those threatened by the culture of death from all visible and invisible evil, we pray you hear us and have mercy.

membering that 25% or so of abortions are for married women past their early 20's, we need to give the encouragement to our peers be pro-family and even pro-big-family, being mindful of what is happening in Europe where birth rates have declined so much that western civilization has with them.

Let us stand up for some "truth in advertising." Let us not allow any politicians to tell us that they can be against the ban on partial birth abortion "because there was no exception for the health of the mother," when we already know that there is no medically necessary instance in which this horrific procedure occurs. Let's call pandering to the abortion industry and its powerful lobby for what it is.

Let us also stop the lie that being against embryonic stem cell research and human cloning is callous and insensitive to those with incurable disease, when not a single effective treatment has come out of that type of research for 20 years - compared with hundreds to arise from the use of more stable and perfectly ethical research with adult stem cells. (Follow the money and you'll see what it's really about.)

Let us stop the lie that being pro-choice helps our nation's poor black families, for African-Americans babies are aborted twice as often as others, and the community has actually disintegrated farther since *Roe v. Wade*. Let's

instead see some real welfare reform and some real immigration enforcement so there can be stable jobs and stable families in those hurting communities.

Let us stop the abhorrent, eugenic lie that aborting children with disorders like Down's syndrome is doing them some kind of favor, and that somehow, the very rare situations like these justify keeping abortion legal on demand during all nine months of pregnancy in all 50 states.

Let us stop turning a blind eye when our government makes deals with other nations whose pro-life and human rights records are even more grievous than ours in the name of diplomacy and making America strong. Only one power can make any nation stand. If we renounce Him, we are lost. The crass and callous spirit of our age that fuels the abortion industry has equal representation on both sides of the aisle, just as it is equally present in us if we do not repent now and change our world from the inside out.

To be pro-life means a lot more than for whom you vote. It also means what you stand for and what you expect from yourself, your family, your community, your nation. I hope all of you will consider rethinking your world view, whether conservative or liberal or otherwise in politics, and start making a difference, so that eventually, there will be no more need for a March for Life.

Lord, have mercy. (3x)

O God, Our Heavenly Father, Author of All Life: Help us to always respect all human life, from conception to natural death. Let your Most Holy Spirit enlighten the minds and open the hearts of those who do not fully respect all human life according to Your will. Reveal Your loving presence to expectant mothers who experience fear, doubt, isolation and confusion. Lighten their burdens. Grant them guidance, reassurance and peace by Your grace, we pray you hear us and have mercy.

Lord, have mercy. (3x)

Again we pray for those who are despondent because of age or illness, especially for those tempted to end their lives; for all who are alone and afraid; for those who sit on death row; for single mothers feeling abandoned by all: That our Heavenly Father would grant them the patient endurance to do His will, we pray You, hear us and graciously have mercy.

Lord, have mercy. (3x)

Sanctify of Life Petitions and Prayers

These petitions are to be inserted into the Litany of Fervent Supplication as part of the annual commemoration of Sanctity of Life Sunday.

Again we pray that You will grant to the people of this nation the will to do good, to flee from evil, and to practice all righteousness, making us respectful of life and sharers of Your blessings, caring for one another in mercy and truth.

Again we pray that You will banish all evil from our hearts and wickedness from our laws, enabling us to be servants of Your holy will and instruments of Your love.

Again we pray that You will kindle in our hearts the will to care for the needy, to show kindness to the poor, to aid the homeless and help the helpless.

The following prayer may be read after the singing of "Blessed is the Name...":

Let us pray to the Lord.

Lord, have mercy.

Lord Jesus Christ, the Only-Begotten Son, You are in the bosom of the Father, True God, Source of Life and Immortality, Light of Light, Who came into the world to enlighten it: You were pleased to be conceived in the womb of the Virgin Mary for the salvation of our souls by the power of Your All-Holy Spirit. Master, You came that we might have life more abundantly. We ask that You enlighten the minds and hearts of those blinded to the truth that life begins at conception and that the unborn in the womb are already adorned with Your image and likeness. Enable us to guard, cherish and protect the lives of all those who are unable to care for themselves. For You are the Giver of Life, bringing each person from non-existence into being, sealing each person with Your divine and infinite love. Lord, be merciful to those who through ignorance or willfulness affront Your divine goodness and providence through the evil act of abortion. May they, and all of us, come to the life of Your Truth and glorify You, the Giver of Life, together with Your Father, and Your All-Holy and Life-Giving Spirit, now and ever, and to the ages of ages. Amen.

His Grace Bishop Daniel Visits the Flooded Region of Ukraine

*“Live in peace; and the
God of love and peace will
be with you.”*

(2 Cor. 13:11)

Seeing the face of Christ in others is a primary responsibility of all Christians and the hierarchs of the UOC of the USA. Desirous to embrace that responsibility and to encourage the clergy and faithful to do the same, they recently called upon the Church's members as the Body of Christ, "to live from a vision of peace and love rooted in faith" by contributing toward a special fund to aide the victims of

extremely destructive flooding in Western Ukraine.

Over the past few months, the faithful have responded with contributions totaling nearly \$20,000 to aid their brothers and sisters in Christ throughout the stricken regions of Ukraine who lost their homes and almost all personal belongings during the flooding. Acting on behalf of the faithful of the Church, His Grace monitored the distribution of the above mentioned funds.

During the first week of November, His Grace Bishop Daniel visited the sites of the most damaging devastation. The bishop addressed several groups of people who gathered to greet him on

the streets of their towns and villages. He had an opportunity to personally witness the devastation while visiting the private homes of people who suffered from many illnesses and became helpless victims of the natural disaster. In each case His Grace attentively listened to the personal accounts of people as they shared their loss with him, wiping the tears of their eyes. With much difficulty he was able to assist some of the most severely suffering people.

His Grace also visited many church/parish communities in the

Ivano-Frankivsk, Halych, Kolomya and Ternopil regions of Western Ukraine, which have communicated with the Consistory of the UOC of USA, requesting aid. At each encounter, Bishop Daniel related the good wishes and the assurance of prayers in their behalf to the parish clergy, executives and members of the parishes from the clergy and the faithful of the UOC of the USA. At the same time he requested their sincere prayers for the faithful of the UOC of the USA.

The bishop also shared the history of the Church in the USA with these communities, and related accounts about the flooding that took place at the Metropolia Center of the UOC of the USA in 1996 and 2007 – so that they knew that we certainly do understand their present plight. Since distribution to individuals was an extremely difficult task, the vast majority of the funds contributed were presented to these parish communities, whose churches had also been severely damaged by the flooding.

From the traditional welcome hospitality ritual of the presentation of bread and salt on the embroidered towel to the joyful and tearful singing of “God, grant you many years” in each visited area, the bishop experienced the outpouring of love and gratitude from the people of Ukraine to their brothers and sisters in the United States of America.

The Council of Bishops and the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of the USA express their most sincere prayerful gratitude to all members of the Church for their charitable donations and willingness to respond to our Lord’s commandment of Love. *“Live in peace; and the God of Love and Peace will be with you,”* wrote the Holy Apostle Paul to the Church in Corinth (2 Cor. 13:11). Please, continue to help us to bring peace, mercy, justice and love to a hurting world. Please continue to give generously to the various ministries of our Holy Ukrainian Orthodox Church of the USA.

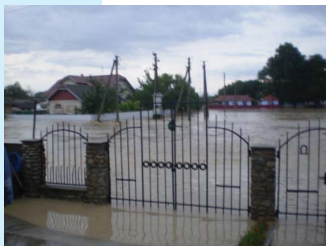
Your gift makes a world of difference!

Його Преосвященство Владика Даниїл Відвідує Регіон України Постраждавший від Повені

*“Майте мир, -
і Бог любови
та миру буде
з вами!”*

2 Коринт. 13:11

Бачити обличчя Христа в інших є головною відповідальністю всіх християн і ієрархів нашої Святої Української Православної Церкви в США, бажаючи взяти ту відповідальність і заохочувати наше духовенство і вірних робити те саме. Нещодавно було покликано членів Церкви, як Тіла Христового, зробити внесок на фонд допомоги жертвам надзвичайно руйнівної повені в Західній Україні.

На протязі минулих кілька місяців, вірні відгукнулись з пожертвами в сумі близько 20,000 доларів, щоб допомогти братам і сестрам в Христі, які втратили їхні доми і майже всі їхні особисті речі під час повені. Діючи від імені вірних церкви, Його Преосвященство спостерігав за розподілом вищезгаданого фонду.

Під час першого тижня листопада, Його Преосвященство владика Даниїл відвідав місця, які найбільше постраждали. Владика розмовляв з людьми, які зібрались на вулицях їхніх міст і сіл щоб привітати його. Він мав можливість особисто побачити спустошення, коли відвідав доми людей, які стали безпомічними жертвами стихійного лиха. Його Преосвященство уважно слухав особисті розповіді людей, які витираючи сльози з очей ділились своїми втратами, і з трудністю був спроможний допомогти деяким найбільш страждаючим людям.

Його Преосвященство також відвідав багато церков та парафіяльних громад в Івано-Франківську, Галичі, Коломиї та Тернополі, котрі звернулись до Консистоії УПЦ в США за допомогою. При кожній зустрічі, владика Даниїл передавав добрі побажання та запевняв їх, що духовенство і вірні УПЦ в США завжди згадують у своїх молитвах їхнє парафіяльне

духовенство, адміністрацію та членів парафій. Одночасно він попросив їхніх щирих молитов за вірних Української Православної Церкви в США. Владика також поділився історією Церкви в США, а також розповів про повені в осередку Митрополії УПЦ в США в 1996 і 2007 роках, щоб вони знали, що ми неодмінно розуміємо їхнє становище. Більшість зібраних коштів було передано парафіяльним громадам, церкви яких були сильно пошкоджені через повінь, оскільки розподілити їх між окремими особами було надзвичайно важко.

Від традиційних привітань з хлібом і сіллю на вишитому рушнику, до радісного а інколи сумного співу “Многая Літа”, в кожному відвіданому районі, владика мав можливість відчутти вдячність і любов людей України до їхніх братів і сестер в Сполучених Штатах Америки.

Собор Єпископів і Консистоія Української Православної Церкви в США висловлює найщирішу подяку всім членам церкви за їхні благодійні пожертви і добру волю відповісти на Господню заповідь Любові: *“Майте мир, - і Бог любови та миру буде з вами!”* написав Св. Ап. Павло до Коринт. Будь ласка продовжуйте допомагати нам приносити мир, милосердя, справедливість та любов до страждаючого світу. Будь ласка продовжуйте щедро давати на різні праці нашої Святої Української Православної Церкви в США. Ваш дар робить різницю в світі!

МАВЗОЛЕЙ СВЯТОГО ВОСКРЕСІННЯ

Українська Православна Церква в США
P.O. Box 495 South Bound Brook, NJ 08880

“Заспокоююча атмосфера для духовних роздумів і спогадів”

МАВЗОЛЕЙНІ КРИПТИ

Родина й друзі, відвідуючи місце останнього спочинку похованої в одній із крипт мавзолею людини, знайдуть там атмосферу, сприяючу духовним роздумам і спогадам. Ікони, що зображують головні свята-події з життя Господа нашого Ісуса Христа та багатьох святих України, ще збільшують цей урочистий настрій.

ПЛАНУВАННЯ ПОХОВАННЯ ЗАЗДАЛЕГІДЬ

Завдання робити рішення щодо похорону свого власного чи членів вашої родини, буде облегшене, якщо його буде зроблено заздалегідь, у лагідному оточенні та за допомогою і підтримкою фахової людини. Коли таке рішення приходить робити коротко після упокоєння рідної чи близької людини, ця процедура далеко більш болюча.

АДМІНІСТРАЦІЯ МАВЗОЛЕЮ

Представник адміністрації мавзолею завжди радо допоможе вам запланувати ваше чи членів вашої родини поховання заздалегідь. Так вам і вашій родині не треба буде робити раптові рішення в тяжкий посмертний час. Представник адміністрації подасть вам усі потрібні інформації, щоб зробити розумне рішення щодо поховання вас і членів вашої родини.

*Зустріч-консультація з представником — лише за попередньою домовленістю.
Контактуватися з Наталією Гончаренко по телефону ч.(732) 356-0090, # 17;
ФАКС ч. (732) 356-5556; Електронна пошта- Email: Natalia@uocofusa.org.*

Holodomyr Commemoration in Chicago

On November 15, the hierarchs and clergy of the local Orthodox and Catholic communities, along with Ukrainian diplomats stationed in Chicago as well as over 2000 people marched through the main streets of the city drawing the attention of the world to the deaths of ten million innocent victims of the 1932-1933 Genocidal Famine in Ukraine.

Very cold, strong, winter-like winds greeted the participants in the march, which opened to the fullest the Church banners, flags and special banners. A specially made cross ensured that those who witnessed the march understood what was being commemorated: The 75th anniversary of the Genocide against the Ukrainian nation and her people because they refused to surrender their land and enter into the Soviet collective farming system, and their Church for the role She has always played as the moral conscience of the nation.

His Grace Bishop Daniel, accompanied by the clergy of the Chicago Metropolitan area and the Ukrainian Catholic Eparchy, participated in the solemn march from Washington Park to Holy Name Roman Catholic Cathedral, the site of a Memorial service, Panakhyda, for the victims of the Famine.

UOC of the USA clergy included: V. Rev. Bohdan Kalyniuk, dean of the Chicago Deanery and pastor of St. Andrew Parish

in Bloomingdale, IL; Archimandrite Pankratij, pastor of St. Volodymyr Cathedral, Chicago; V. Rev. Fr. Taras Naumenko, pastor of Sts. Peter and Paul Parish, Palos Park, IL; Rev. Fr. Andrew Pokotylo, pastor of Holy Trinity Parish, Goshen, IN; Rev. Fr.

Walter Hvoshtik, pastor St. Mary Protectress Parish, Milwaukee, WI; Fr. Volodymyr Shelvakh, Fr. Taras Maximtsev, Protodeacon Mykola Dilendorf, Deacon Andriy Fronchak, Deacon James Stickel, Deacon Silouan Rolando, seminarians Ivan Kostyshyn and John Charest.

His Eminence Francis Cardinal George welcomed the Ukrainian-American community to the cathedral prior to the service, offering his words and prayers of solidarity as the world marks the anniversary of the horror committed against Ukrainians.

His Grace Bishop Daniel then addressed those gathered, stating:

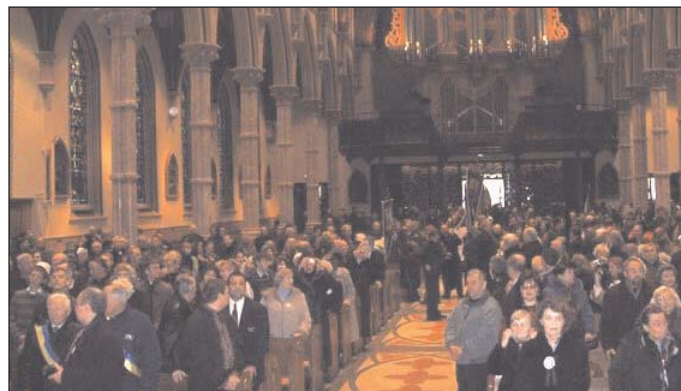
“We have gathered here today in this beautiful cathedral to bow our heads in prayer with grief and sorrow in memory of almost ten million men, women and children who died from starvation as human sacrifices during 1932 and 1933, in great pain and suffering, on the rich black earth of our ancestral homeland, land, which provided a bumper harvest that year. There exists no language in this world

which could describe the horrible, inhumane, unnatural sufferings of starving people.”

His Grace called upon everyone to hear the ringing of human voices of those who starved to death. He prayerfully, yet powerfully, exclaimed that the world needs to hear the number – ten million human lives destroyed! Moreover, the bishop continued: “...we cannot force the memory of those millions who died out of our minds. We must take seriously our responsibility to correct the history books and educational materials in order to keep the flame of memory alive about our brothers and sisters in Christ who perished only because they were willing to stand up for their rights to own their own small part of God’s green Earth rather than to submit ... We must continue to work tirelessly to make sure that there is finally a proper memorial built in Kyiv and the capitol of our nation, the United States of America... I call upon you to continue your work, regardless of what some might say. Remember - if we force the memory of those millions who died out of our minds because it makes us, or perhaps someone else, uncomfortable, then we fail them.

Bishop Daniel concluded, “Someone once said that ‘a nation who forgets its past shall have no future.’ This is most true today... Look at the constant political struggles there - we see how neighbors constantly undermine their authority and threaten their independence.

“It is for these reasons that we in the Diaspora, being loyal to our Motherland, should strengthen the relations between ourselves... Our daily efforts here should be geared toward positive steps for our people in Ukraine to move ahead, but also never forget their tragic past, especially the Famine of 1932-33, which has gathered us here today along with our

brothers and sisters – Orthodox and Catholics – who have gathered at St. Patrick Cathedral in New York City at about the same hour for the same memorial commemoration.

“As we complete this year-long commemoration of the 75th anniversary of the Genocidal Famine, a horror unequaled in our nation or the world, let us not be indifferent. Let those horrible years be both a reminder to us all and a warning as we look toward building a future for our nation. **WE MUST NEVER FORGET!**”

A beautiful choir comprised of cantors and members of various Orthodox and Catholic parishes in the Chicago area and under the skillful direction

of Dr. Vasyl Truchly, sang the responses to the memorial service led by His Grace Bishop Richard (Seminack) of the Ukrainian Catholic Eparchy of Chicago, and His Grace Bishop Daniel of the Western Eparchy of the UOC of the USA.

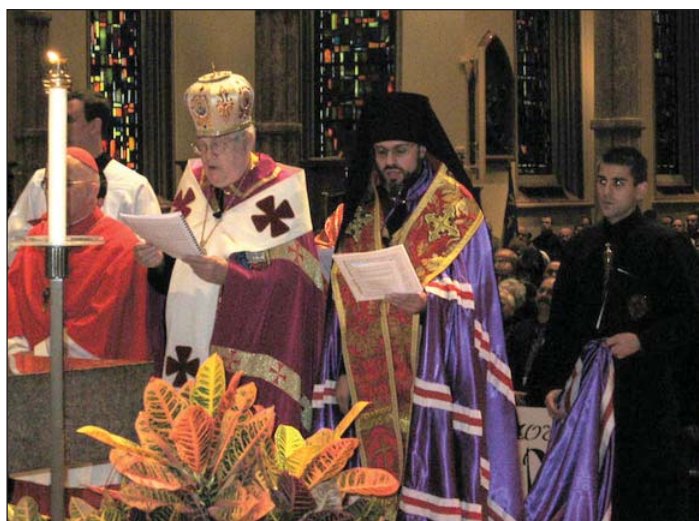
Following the prayer service, His Grace Bishop Richard offered his remarks on the Famine in Ukraine, recalling the personal experience of witnessing the baking of bread and the meaning of bread for the hungry starving people of 1932-1933. The bishop reflected upon the tragic history of Ukrainians in early 1930's and called upon the Ukrainian-American community to remember

their history and to share it with the next generations of young men and women of Ukrainian descent.

Moreover, His Grace pointed out that in order to prevent another Holodomor of our time, we should create opportunities for wide access to the true history of Ukraine, for uplifting national consciousness, self-respect and patriotism. As one of the most devastating yet least understood tragedies of the 20th century, it largely remains unknown to the general public. The victims deserve a place in history and in our memory.

In conclusion, Bishop Richard offered his gratitude to His Eminence Francis Cardinal George for his

participation in the Ecumenical Memorial Prayer Service and most especially for permission to utilize Holy Name Cathedral, which certainly brought much significant attention to the commemoration. In the behalf of the hierarchs he expressed gratitude to the local Ukrainian clergy and the entire Ukrainian community for such a strong and positive witness in commemorating the ten innocents, modern day martyrs, who died without reason.

ORDINATION ANNIVERSARIES

JANUARY

V. Rev. Fr. Myron Mykhaylyuk	January 2, 1977
V. Rev. Fr. Paul Bodnarchuk	January 3, 1993
Rt. Rev. Archimandrite Raphael	January 8, 1995
V. Rev. Fr. Gerald Ozlanski	January 25, 1987
Rev. Fr. Harry Linsinbigler	January 25, 2003
Fr. Deacon Nicholas Shapoval	January 25, 2003
Rev. Fr. Myroslav Schirta	January 30, 1998

MAY GOD GRANT TO THEM MANY, HAPPY AND BLESSED YEARS!

Clifton UOL Chapter Hosts Eighth Annual Fundraiser for Orphanages in Ukraine

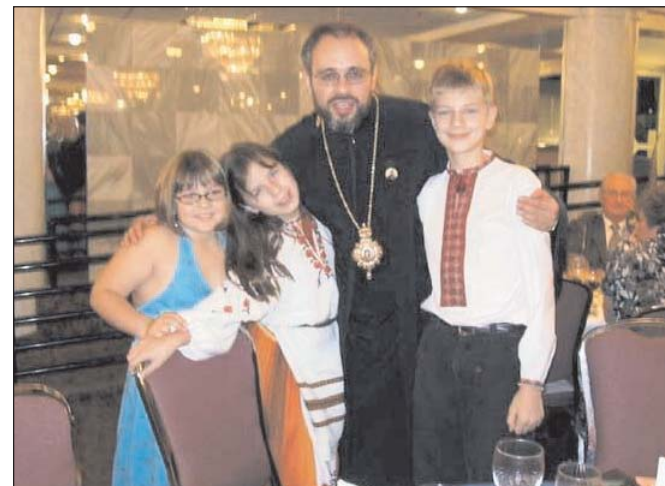
On Saturday, October 11, the Holy Ascension, Clifton, NJ Chapter, of the Ukrainian Orthodox League hosted their eighth annual dinner-dance fundraiser in support of the orphanages in Ukraine sponsored by the UOC of the USA at the Grand Chalet in Wayne, NJ. These orphanages are lo-

cated in Zaluchya and Znamyanka and house and care for children who are afflicted with numerous birth defects and other maladies. For all intents and purposes they are abandoned by society.

The theme of this year's function was "Coming to America," in honor of

Columbus Day and also as a way of celebrating our immigrant backgrounds. Over 100 attendees were greeted by "immigrant teddy bears" as the centerpieces on the tables, each bearing a suitcase from their country of origin, waiting to pass through Ellis Island. His Eminence Archbishop Antony and His Grace Bishop Daniel were seated at a

ter has worked very hard for the last eight years on this project has contributed over \$25,000 toward our Church's Orphanages in Ukraine. This chapter which has labored so diligently, in conjunction with the parish, to remain loyal to the UOC of the USA for the past ten years, takes great pride in remembering our ancestral homeland of Ukraine, and

Shrine Blessed in Smithmill

On Sunday September 21, the faithful parishioners of St. Vladimir Church in Smithmill, PA, gathered outside for a special service: A procession to the new shrine erected on the lawn of the parish and rectory.

Fr. Paul Bigelow blessed the shrine of The Icon of Our Lady of Sitka. It is an outdoor, but will not be affected by the elements. The shrine will be a source of prayer and inspiration for many years.

table with students from St. Sophia Seminary with the

her less fortunate children in the orphanages.

Ukrainian immigrant teddy bear. The menu consisted of a five course meal representing foods from different parts of the world. The attendees danced the hours away to the tunes from different countries provided by the Anthony St. James Orchestra.

The Chap-

Annual Fall Bazaar at Holy Ghost Church in Coatesville

The weather did not deter from the crowds attending the annual Fall Bazaar. The aromas of halupki, pierogi, kolbasa, halushki and other wonderful foods kept the lines long. Folks stood in line in the rain to get their long-awaited treats.

There was also a Chinese auction with many gorgeous theme baskets, pysanky-making demonstrations and an overflowing bakery table. The book store also had many varied and unique items for sale. Fr. Anthony, pastor, also gave tours of Holy Ghost Church.

Parma, Ohio: *Pyrohy Capital of the United States!*

The Pyrohy workers of St. Vladimir Cathedral in Parma, OH

Parma, OH has the reputation of being the Pyrohy Capital of the U.S.

(at least among Parma people anyway). In Parma delicious Ukrainian ethnic

foods are most sought after, especially on Fridays. Funds raised from the sale of these foods, especially pyrohy, have contributed greatly to the addition of the beautiful domes and mosaics that adorn the local Orthodox and Catholic parishes.

St. Vladimir Cathedral in Parma is no exception. More than 40 weeks of every year, over 30 retired men and women come to the parish kitchen at 7 a.m. on Thursdays and 5 a.m. on Fridays to make hundreds of dozens of pyrohy. During Christmas Lent and the Great Lent season, they

also work on Wednesday.

Organized over 50 years ago, the Pyrohy Group has donated hundreds of thousands of dollars for projects such as iconography, mosaics, bells, carpeting, cultural center renovation and donations to the parish's general fund. They have also donated thousands of dollars to the diocese and the rebirth of the Ukrainian Orthodox Church in Ukraine.

Mrs. Daren Jogán is president of St. Vladimir's Pyrohy Group and Mr. Walter Syder is the treasurer.

2008 Essay Contest Winners in Johnson City, NY

Honoring the children who received 2008 Essay Contest Certificates was a joyous moment in life of St. John the Baptist Parish In Johnson City, NY where Fr. Zinovy Zharsky is pastor.

Among those who received awards were: Kindergarten - Sofia Zharsky; First Grade - Aubrey Harder; Second Grade - Benjamin Hatala; Third Grade - Tia Dimitriou, Andrea Harder,

and Sam Hatala; Fourth Grade - Maria Zharsky; Fifth Grade - Pepi Dimitriou and Grace Hatala; Seventh Grade - Molly Hatala; Eighth Grade - William Ferrante, Adam Hatala and Lauren Hatala; Tenth Grade - Olenka Zharsky; Twelfth Grade - Patrick Scannell.

Congratulations to all the children, their parents and Sunday School teachers for their guidance.

St. Vladimir's UOC – Pittsburgh, PA - Department of Adult Ministries and Education Distance Learning Seminars

If you are interested in participating in this seminar, please email your name, address, and phone number to stvladimirs@verizon.net, or call 412-431-0687.

Coming: Winter/Spring 2009

All you wanted to know about SIN, but were afraid to ask!

Topics: Good or Evil (*a little lesson in discernment*) * Here comes the judge! * Have Mercy on Me! Have Mercy on You? * Right Justice * The lies we tell ourselves! * The lies we tell each other! * A simple case of spiritual blindness! * Good or Evil (*A little lesson in discernment*) Revisited

St. Andrew Church Goods and Bookstore

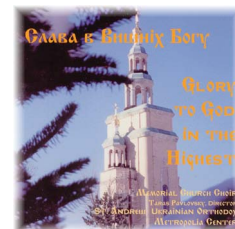
A NEW
PRAYER BOOK
НОВИЙ
МОЛИТОВНИК

\$25.00

2009 CALENDAR-
DIRECTORY
КАЛЕНДАР-ДОВІДНИК
НА 2009 РІК

\$15.00

A NEW CD
НОВИЙ
КОМПАКТНИЙ
ДИСК

\$15.00

*Nativity carols; Liturgical
Music - Різдвяні колядки;*

Літургійна музика

(ADD SHIPPING CHARGES \$3.00 FOR MEDIA MAIL)

**For orders, call Bookstore Manager Mrs. Shirley Skocypes
Для замовлень телефонуйте пані Ширлі Скочипець**

135 Davidson Ave. Somerset, NJ 08873
Tel (732) 356-0090 Fax (732) 356-5556

JOIN HIS
GRACE
BISHOP
DANIEL
AND
SERVE
OUR
LORD

UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF THE USA

CONSISTORY OFFICES
OF YOUTH & YOUNG
ADULT MINISTRY AND
CHRISTIAN CHARITY

WITH

THE CHILDREN OF
CHORNOBYL RELIEF AND
DEVELOPMENT FUND

COLLEGE MISSION
TRIP TO UKRAINE
JULY 29—AUGUST 16, 2009

LOVING AND WORKING WITH THE SPECIAL NEEDS
CHILDREN OF PUHACHIV AND ZNAMYANKA ORPHANAGES

TRIP COST: \$2200

APPLICATION DEADLINE: JANUARY 1, 2009

For information contact or peruse the following: www.uocofusa.org, uocoyouth@aol.com, imahlay@yahoo.com
or 412-488-9664. Applications available October 2008.

Holy Baptism...

As of 11/26/2008

Baker, Leonidas David Baptised and Chrismated October 26, 2008, in St. John the Baptist Parish, Portland, Or, child of David Nathan Baker and Natalya Magilko, sponsors Ivan Magilko and , celebrated by Fr. Ivan Petrouchtchak.

Beaudean, Mila Elizabeth Baptised and Chrismated August 5, 2007, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Keith Raymond Beaudean, Jr. and Tijana Vidanovic, sponsors Anthony Beaudean and Tina Michele George, celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Charnley, Gavin Donald Baptised and Chrismated November 8, 2008, in St. Michael the Archangel Parish, Hammond, IN, child of George Patrick Charnley and Susan Deanne Todd, sponsors Steven Thomas Vincent and Lisa Marie Todd, Eileen Twomey Crean, celebrated by Fr. Raymond E. Sundland.

Connolly, Theodore William Baptised and Chrismated October 5, 2008, in St. Michael Parish, Woonsocket, RI, child of Theodore W. Connolly and Sharon Connolly, sponsors Matthew T. Connolly and Carolyn Sherwin, celebrated by Fr. Anthony Perkins.

Duncan, Jacob Dylan Baptised and Chrismated November 24, 2007, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Jason Bert Duncan and Rebecca Marie Selhrst, sponsors Andrew Duncan and Evelyn Pittinger, celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Harendza, Africa Rachel Baptised and Chrismated November 1, 2008, in St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY, child of Philip Harendza and Beth Anne Klym, sponsors William Talkiaewicz and Jody Dimitriou, celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Harendza, Agitha Anne Baptised and Chrismated November 1, 2008, in St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY, child of Philip Harendza and Beth Anne Klym, sponsors Hristos Dimitriou and Rebecka Talkiewicz, celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Kikoliashvili, George Zukrabi Baptised and Chrismated October 18, 2008, in St. Andrew Parish, Jamaica Plain, MA, child of Saba Kikoliashvili and Alona Karas, sponsors David Dzidzidashvili, David Kevazishvili and Olha Machuba, celebrated by Fr. Roman Tarnavsky.

Kit, Kameron Baptised and Chrismated October 24, 2008, in St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY, child of Bohdan Kit and Rae Lynn Blake, sponsors Roman Kit and Nadia Kit, celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Kovalenko, Mark Baptised and Chrismated September 7, 2008, in Holy Trinity Mission Parish, Seattle, WA, child of Maksym Kovalenko and Liliya Kovalenko, sponsors Alexey Syomichev and Oksana Navakovska, celebrated by Fr. Ivan Petrouchtchak.

Kukich, Christine Sarah Baptised and Chrismated September 24, 2008, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Nicholas Robert Kukich, Jr. and Diane Susan Welle, sponsor , Stephen Nicholas Kukich , celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Kukich, Alexander Nicholas Baptised and Chrismated September 24, 2008, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Nicholas Robert Kukich, Jr. and Diane Susan Welle, sponsor Stephen Nicholas Kukich , celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Melnik, John Vladimir Baptised and Chrismated September 28, 2008, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Vladimir Peter Melnik and Susan Joyce Kolvek, sponsors Mark Klus and Paula Tadaris, celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Moroz, Daria Baptised and Chrismated November 1, 2008, in St. John the Baptist Parish, Johnson City, NY, child of Taras Moroz and Dorothy Ann Jablonsky, sponsors Howard Todd Eames and Dominique McBride, celebrated by Fr. Zinovy Zharsky.

Pappas, Amanda Baptised and Chrismated October 5, 2008, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Daniel Pappas and Kristina Plachuta, sponsors Ivan Plachuta and Kristen Plachuta, celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Rice, Caleb Baptised and Chrismated August 2, 2008, in St. Michael Parish, San Francisco, CA, child of Jacob Rice and Leanne Elaine Kroencke, sponsors John R. Diricco, Rosty Gentry, Clayton Ong and Katarina Gentry, Jessica Ong, Oksana Diricco, celebrated by Fr. Alexis Limonczenko.

Shemonski, Matthew Stephen Baptised and Chrismated August 11, 2007, in Holy Ghost Church Parish, Wilmington, DE, child of Stephen Shemonski, III and Monnie Lynn Rhodes, sponsors Michael Shemonski and Gloria Shemonski, celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Spelock, Madeline Sophie Baptised and Chrismated February 10, 2008, in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, child of Vincent Gilbert Spelock, Jr. and Dana Zabowski, sponsor Lauren Zabowski, celebrated by Fr. Stephen Hutnick.

Starr, Olivia Grace Baptised and Chrismated October 26, 2008, in St. Vladimir Parish, Pittsburgh, PA, child of Edwqard James Youngman and Sherri Ann Starr, sponsors Micharl Jasko and Tammy Marie Kolas, celebrated by Fr. John Haluszczak.

Sushchenko, Victoria Danniella Baptised and Chrismated August 2, 2008, in St. George Parish, Yardville, NJ, child of Sergiy Sushchenko and Lyubov Tyesakova, sponsors Olexander Luzanchuk and Margarita Chesrnishova, celebrated by Fr. Petro Levko.

Holy Matrimony...

As of 11/26/2008

Michael Creedon and **Yuliya Bogovin** in St. Luke Parish, Warners, NY, on September 6, 2008, witnessed by Matthew Werbeck and Andrea Sinenko Celebrant: Fr. Vasyl Sendeha

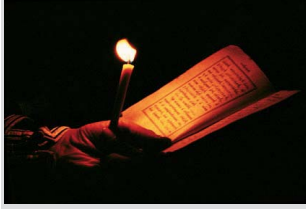
Michael A. Doyle and **Wendy Lynn Mokienko** in Sts. Peter & Paul Parish, Millville, NJ, on October 4, 2008, witnessed by Vincent Doyle IV and Jacqueline M. Stoughton Celebrant: Fr. Anatoliy Dokhvat

Alexander Karpov and **Nadezda Baybula** in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, on June 20, 2008, witnessed by Denis Legkodimov and Eleana Demina Celebrant: Fr. Stephen Hutnick

Eric M. Senedak and **Kira A. Haluszczak** in Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH, on July 25, 2008, witnessed by William Haluszczak and Carol Haluszczak Celebrant: Metropolitan Constantine assisted by Bishop Daniel and Fr. John Harvey

Vincent Gilbert Spelock, Jr. and **Dana Zabowski** in Sts. Peter & Paul Parish, Wilmington, DE, on September 30, 2007, witnessed by Jeremy T. Eyre and Lauren Zabowski Celebrant: Fr. Stephen Hutnick

Stephen R. Vargas and **Paula Remick** in St. Michael Parish, Woonsocket, RI, on , witnessed by Richard Vargas and Sharon Lipsky Celebrant: Fr. Anthony Perkins

Asleep in the Lord...

As of 11/26/2008

Budd, Florence of Parma, OH on October 30, 2008, at age of 94, funeral November 3, 2008 officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish Parma, OH.

Cherotowich, John of West Mifflin, PA on April 11, 2008, at age of 93, funeral April 15, 2008 officiating clergy Fr. John Haluszcak of St. Vladimir Parish Pittsburgh, PA.

Chmarenko, Zoya of Howell Twp. NJ on August 5, 2008, at age of 83, funeral August 9, 2008 officiating clergy Fr. Petro Levko of St. George Parish Yardville, NJ.

DeGennaro, Michael C. of Woonsocket, RI on April 23, 2008, at age of 82, funeral April 29, 2008 officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish Woonsocket, RI.

Drost, Olga Tarcha of Johnson City, NY on September 15, 2008, at age of 92, funeral September 18, 2008 officiating clergy Fr. Zinoviy Zharsky of St. John the Baptist Parish Johnson City, NY.

Gula, Valentina of Wilmington, DE on July 12, 2008, at age of 65, funeral July 18, 2008 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Hatz, Nicholas of Wilmington, DE on May 16, 2008, at age of 75, funeral May 23, 2008 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Hlywak, John of Wilmington, DE on June 19, 2008, at age of 87, funeral June 23, 2008 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Hryb, Kathryn of Youngstown, OH on October 17, 2008, at age of 90, funeral October 21, 2008 officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter & Paul Parish Youngstown, OH.

Kapelus, Andrew of Wilmington, DE on November 4, 2007, at age of 92, funeral November 9, 2007 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Karolyshyn, Sophie of Cumberland, RI on October 9, 2008, at age of 87, funeral October 14, 2008 officiating clergy Fr. Anthony Perkins of St. Michael Parish Woonsocket, RI.

Kiray, Joseph of Pittsburgh, PA on April 14, 2008, at age of 94, funeral April 18, 2008 officiating clergy Fr. John Haluszcak of St. Vladimir Parish Pittsburgh, PA.

Okrepkie, Doris of Painted Post, NY on October 16, 2008, at age of 82, funeral October 21, 2008 officiating clergy Fr. Zinoviy Zharsky of St. John the Baptist Parish Johnson City, NY.

Ostafy, Michael of Wilmington, DE on October 2, 2008, at age of 83, funeral October 7, 2008 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Pawlishak, Rose Tucker(Tokar) of Manahawkin, NJ on October 31, 2008, at age of 85, funeral November 6, 2008 officiating clergy Fr. Michael Kochis of St. Vladimir Parish Ambridge, PA.

Pozebanchuk, Eugene of Allentown, PA on October 28, 2008, at age of 82, funeral November 1, 2008 officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of Holy Theotokos Parish Allentown, PA.

Procak, John of Wilmington, DE on August 26, 2007, at age of 88, funeral August 31, 2007 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick, Fr. Mark Koczak of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Shepherd, Glenn of Wilmington, DE on June 11, 2008, at age of 90, funeral August 16, 2008 officiating clergy Fr. Gerald Ozlanski of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Sioma, Dimitri of Boothwyn, PA on August 1, 2007, at age of 84, funeral August 3, 2007 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick, Fr. Gerald Ozlanski, Fr. Mark Koczak of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Strybko, Michael of Lawrence Twp. NJ on June 30, 2008, at age of 85, funeral July 7, 2008 officiating clergy Fr. Petro Levko of St. George Parish Yardville, NJ.

Stutzman, Mary A. of Allentown, PA on November 3, 2008, at age of 91, funeral November 5, 2008 officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of Holy Theotokos Parish Allentown, PA.

Szeremata, Ann of Wilmington, DE on October 14, 2007, at age of 91, funeral October 17, 2007 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Vorona, Gale R. of Hamilton, NJ on July 27, 2008, at age of 54, funeral July 31, 2008 officiating clergy Fr. Petro Levko of St. George Parish Yardville, NJ.

Weltschew, Vera of Wilmington, DE on February 25, 2008, at age of 86, funeral March 1, 2008 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

Zankowsky, Jennie of Wilmington, DE on April 24, 2008, at age of 84, funeral April 29, 2008 officiating clergy Fr. Stephen Hutnick of Sts. Peter & Paul Parish Wilmington, DE.

St. Vladimir's UOC – Pittsburgh, PA - Department of Adult Ministries and Education Distance Learning Seminars

If you are interested in participating in this seminar, please email your name, address, and phone number to stvladimirs@verizon.net, or call 412-431-0687.

Coming: Winter/Spring 2009

All you wanted to know about SIN, but were afraid to ask!

Myths of Orthodox Church Management and what to do about them!

Applying Ancient Wisdom to Modern Church Problems-A walk with the Fathers

Topics (Myths): We don't have the money; It won't happen here; More is Better/Less is Better; No one else will take the job; Don't reinvent the wheel (or, we never did it that way before); If it ain't broke, don't fix it (or, we never did it that way before); You can't take it with you (or, the hand that reaches from the Grave); We want it all/we want it now; There's safety in numbers; That's Father's job; Beware of the Bishop; We need more church leadership; It doesn't matter anyway-the church is dying; Describe Your Own!

St. Andrew Church Goods and Bookstore

PO Box 495

South Bound Brook, NJ 08880

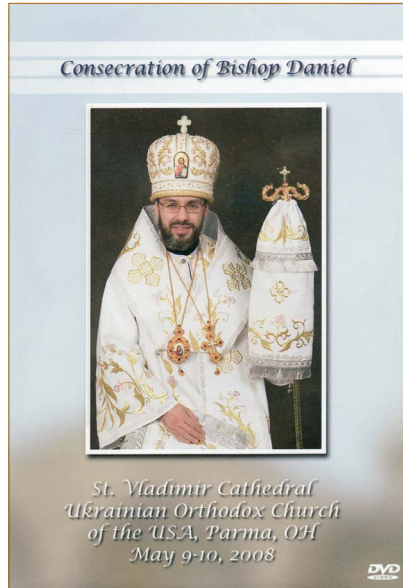
Tel.:(732)356-0090

Archpastoral Consecration of Bishop Daniel DVDs - Архипастирська Хіротонія Владики Даниїла

Place your order through our Bookstore by August 15, 2008

Вартість - \$75.00 (plus \$6.00 - shipping and handling)

The disks will be produced upon orders - диски виготовлятимуться згідно замовлень

Please send me the 4 disks set -
надішліть мені 4 диски DVD комплект

Name/Ім'я _____

Address/адреса _____

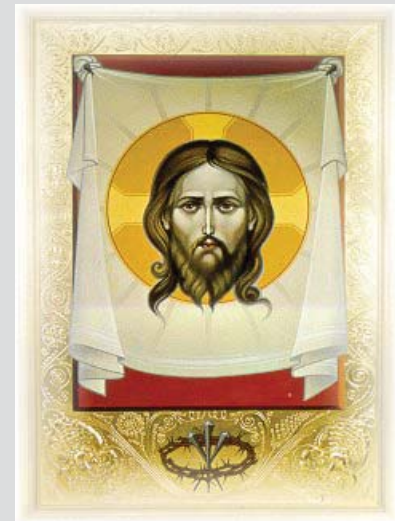
Tel./телефон: _____

Quantity/кількість _____

*Please remember in your prayers...
Просимо згадати у Ваших молитвах...*

JANUARY - СІЧЕНЬ

28th 1942 -	PROTOPRIEST ISIDORE KOSTIUK
27th 1955 -	PROTOPRIEST JOSEPH BODNAR
6th 1958 -	FR. STEFAN VULCHYN
9th 1968 -	PROTOPRESBYTER JOHN SAWCHUK
9th 1968 -	PROTOPRIEST LEV WELESOWSKY
26th 1974 -	PROTOPRESBYTER ALEXANDER DOWHAL
9th 1984 -	PROTOPRIEST MYKOLA UHORCZAK
28th 1990 -	PROTOPRESBYTER JURIJ HULEY
17th 1996 -	PROTOPRIEST TYT MELNYCHUK
13th 1996 -	REV. GREGORY WOLKOWYNSKY
19th 1999 -	PROTOPRIEST MYKOLA HODYNSKY
10th 2002 -	PROTOPRESBYTER PETRO BUDNYJ

**Вічна пам'ять!
Меморі Етерна!**

Parish

FOCUS

St. Mary Protectress Cathedral
Southfield, MI

Our Cover...

Pastor - Fr. Paul Bodnarchuk

Прошли, прогрімилі вже роки від заснування Св. Покровської Української Православної громади в Детройті – Саутфілді. Багато подій, радісних, а часом трагічних пережила наша громада. Багато вже перших парафіян – засновників перейшло на той світ, хоч залишили після себе велику пам'ять наш величавий храм і Св. Покровську громаду.

1950 р. група недавніх переселенців, і декілька давніших, в березні місяці постановили організувати українську православну парафію і назвали її Св. Покровською, в честь Покровительки скитальців – Діви Марії.

Засновниками нашої парафії були: І. Лук'янчук, М. Бойчук, П. Трепет, П. Паляниця, М. Кос, інж. Лямпицький, Д. Любанський, І. Китастий, М. Лісківський, П. Филоненко, Г. Китастий, С. Фураса, В. Котович, В. Кицул, І. Щербій.

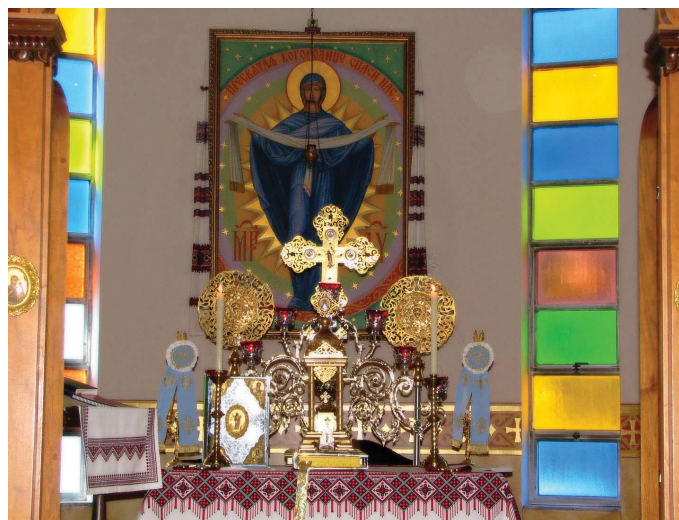
Група основоположників не була малою, членство зростало, організувався хор, сестрицтво, братство, гуртувалась молодь і створилась школа українознавства.

Високопреосвященний Владика Володимир невдовзі очолив громаду, що стала катедрою.

Вже понад 50 років українська православна парафія Св. Покрови стоїть на сторожі збереження національних скарбів, а саме православної віри та української мови. Тепер особливо це стало актуальним після проголошення Незалежності України в 1991р. Ця подія вдихнула свіже повітря і поставила нові завдання до громади-парафії, бо Україна потребує багато допомоги й витривалості, щоб перемогти застарілі, заскорузлі поняття і поставити життя країни на національний шлях.

Багато праці було вкладено парафіянами для пристосування і ремонту церкви-приміщення при 29-й вулиці, де парафія існувала 20 років. В 1970 р. парафія перейшла до нового храму, після довгих років збирання коштів, підбирання планів, купівлею місця для будівель. Велику працю при підготовці площі для нового храму провела група парафіян: Ярош Митро, М. Швед, Микола Олексієнко, І. Романчук, Л. Коваль і інші.

Парафіяльна управа під керівництвом прот. Миколи Литваківського, тодішнього голови парафіяльної управи І. Жолобецького (з допомогою доньки О. Місьонг) знайшли місце для будови храму й збирання коштів. Був створений будівельний комітет у складі: інж. Віталій Брилко, Роман Сепел, інж. Петро Китастий, інж. Сергій Омельченко і за проектом архітектора Олександра Назарця величний храм звів свої бані в небеса.

Багато причинились до будови нового храму й допоміжних будівель тодішні голови парафіяльної управи Микола Самокишин та Федір Федоренко.

Одійшов від нас о. Микола Литваківський, прийшов на парафію молодий о. Нестор Столярчук (був на парафії 12 років), розвивалось життя школи, Української Православної ліги, організації ОДУМ. Не дочекався побудови нової парафіяльної оселі Високопреосвященний Владика Володимир, відійшов від нас ще в 1967р., але й досі його патериця стоїть біля царських воріт і назва нашої парафії включає ім'я катедрі.

Новий іконостас був збудований в 1985 р. під вмілим керівництвом парафіянина Миколи Лісківського, а ікони були пожертвовані окремими парафіянами.

Після відходу о. Нестора Столярчука в 1987р. настоятелем був о. Микола Невмержицький, який відійшов на меншу парафію через стан здоров'я. Вже кілька років, як було призначено настоятелем о. Павла Боднарчука, котрий привіз до нас з України велику любов до віри й України. Але життя котиться далі й невблаганний час забирає і далі забирає наших членів, котрі відходять до другого невідомого світу, а ми далі мусимо боротись за збереження нашого храму і української тотожності. Велика подія для нашої церкви сталась в 1990 р. коли Українська Православна Церква в Україні вибрала нашого достойного Митрополита Мстислава за Патріарха УПЦ в Україні. Але владика Патріарх Мстислав відійшов від нас в 1993 р. і похований в Баунд Бруці. Багато подій перейшло за цих 50 років існування парафії, багато чого змінилось на Україні й у нас в Америці.

Наше найбільше завдання і обов'язок є зберегти наше наступне покоління для життя і дальшого розвитку Української Православної Церкви в Америці й на Україні, дати можливість вивчення мови й звичаїв нашої релігії для молоді.

Мусимо продовжувати наші неповторні звичаї й традиції, дорожити кожним членом, бо кожна одиниця є незамінна для громади, берегти християнські заповіді. Шануймо своїх душпастирів та провід Української Православної Церкви в Америці і на Україні!

Дай Боже, нам ще довго витримати й боротись за віру й церкву!

Підготовлено Оленою Лісківською

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA

OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Young Adult "Ski Weekend"

9-11 January, 2009

Pocono Lake, PA

Sponsored by the Ukrainian Orthodox League

Young Adults Memorial Day

22-25 May, 2009

All Saints Camp

Emlenton, PA

Bishop Daniel's Installation as a Ruling Hierarchy of the Western Eparchy

7 February, 2009

St. Volodymyr Cathedral

Chicago, IL

St. Thomas Sunday Pilgrimage

26 April, 2009

Metropolia Center

South Bound Brook, NJ

Three Holy Hierarchs Seminary Chapel Feast Day

12 February, 2009

St. Sophia Theological Seminary

South Bound Brook, NJ

Jr/Sr Ukrainian Orthodox League Conventions

22-26 July, 2009

Hosted by

Sts. Peter and Paul UOL Chapters - Youngstown, OH

UOL Lenten Retreat at All Saints Camp

27-29 March, 2009

All Saints Camp

Emlenton, PA

College Mission Trip to Ukrainian Orphanages

29 July - 16 August, 2009

Sponsored by the Consistory Offices of Youth and
Young Adult Ministry and Christian Charity

UOL Lenten Retreat

3-5 April, 2009

St. Francis Retreat House

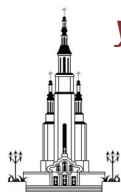
Bethlehem, PA

100th Parish Anniversary

10 October, 2009

St. Mary Cathedral

Allentown, PA

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495

South Bound Brook, NJ 08880